

A Trạch Cơ Tình Liên Manh

Contents

A Trạch Cơ Tình Liên Manh	1
1. Chương 1: Kỹ Thuật Gia	1
2. Chương 2: Thiên Tài Hacker	5
3. Chương 3: Đối Thủ Và Thần Tượng	9
4. Chương 4: Trái Tim Pha Lê Tan Nát	13
5. Chương 5: Năm Mới Vui Vẻ	17
6. Chương 6: Hảo Cơ Hữu	22
7. Chương 7: Tôi Là Wow	26
8. Chương 8: Hẹn Hò	30
9. Chương 9: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân	35
10. Chương 10: Tôi Là Gay	39
11. Chương 11: Thỏ Lộ	44
12. Chương 12: Giấc Mộng Mùa Xuân Kia	48
13. Chương 13: Rung Động	51
14. Chương 14: Xem Câu Trốn Chỗ Nào	55

A Trạch Cơ Tình Liên Manh

Giới thiệu

Thể loại: hiện đại, hacker, âm áp, 1×1, HE Cặp đôi: Nhã nhận bại hoại công x biệt nữ thụEditor: Jenny HEm thụ là m

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/a-trach-co-tinh-lien-manh>

1. Chương 1: Kỹ Thuật Gia

Ái Đào: lão bản, vì sao hôm trước tôi đặt cái ổ cứng di động còn chưa chuyển hàng tới?

Hoa Dữ Elise: Thân ái, xin chào. Bởi vì tuyết rơi kín đường, hàng còn chưa tới, chờ vài ngày nữa là có thể giao hàng rồi nha~ Khiến ngài phiền phức như vậy, vô cùng xin lỗi~

Ái Đào: Ày, thế à. Được rồi, tôi chờ vài ngày vậy.

Hoa Dữ Elise: Hehe, cảm ơn thân ái đã thông cảm.

Lúc này bản thân Hoa Dữ Elise ngồi trước máy tính, một tay đặt trên tay vịn ghế, miệng hút thuốc, một tay gõ gõ móng. Không sai, một kẻ có cái tên trên mạng nữ tính như vậy, cứ một câu một câu lại “thân ái” chính là một đại lão gia.

Hắn đương nhiên không có hàng. Ngược lại không phải vì tuyết lớn phủ kín đường mà vì căn bản hắn không có nhập hàng!

Hoa Dữ Elise, à, quên giới thiệu, hắn vốn tên là Hồ Thiên Long. Nam, năm nay 23 tuổi, vừa tốt nghiệp đại học, chưa kết hôn, thích nhất là lên mạng, nghề nghiệp là kỹ thuật gia.

Vì sao lại gọi hắn là kỹ thuật gia? Không phải hắn khoe khoang, lúc 10 tuổi khi máy vi tính phổ cập ở quốc nội hắn cũng đã có máy vi tính của riêng mình, 16 tuổi hắn đã có chút danh tiếng trong giới hacker. Nhưng là sau đó hắn “hoàn lương” cái tà quy chính, không tạo ra virus gì đó nữa. Thỉnh thoảng lại viết ít plug-in, kiếm chút tiền lẻ.

Ví dụ như hiện tại, hàng hóa 3G trên taotaolife liên tục miếu sát. Cái gọi là miếu sát, chính là người bán hàng phát hành một số mặt hàng giá thấp, để tất cả người mua trực tuyến cùng tranh nhau mua.

Nói như vậy, lúc miếu sát bắt đầu, chưa đầy một giây những sản phẩm đó sẽ bị tranh mua không còn. Với tốc độ bình thường của con người mà nói đây dường như là chuyện không thể nào, không phải chỉ đặt là xong, còn phải xác nhận, còn phải nhập mật mã thanh toán. Dù là anh có mười ngón tay, mỗi ngón đều như động cơ thì đây cũng là chuyện khó khăn. Thế nhưng Hồ Thiên Long có thể làm được dễ dàng, đương nhiên, hắn không có ba đầu sáu tay, hắn chỉ cần viết một plug miếu sát là được.

Vậy nên không tới một giây, ổ cứng di động 3 trong 1 đã đến tay. Hồ Thiên Long huyết sáo một cái, kiểm tiền thật sự là dễ như trở bàn tay nha.

Chưa đến một giây tiếp theo, nó sẽ mở ra một hộp thoại: “Sau khi hệ thống xác định, khách hàng thứ 13.140 sử dụng các plug-in của bên thứ ba, phá hủy tính công bằng của cuộc thi, phá hoại vô cùng nghiêm trọng việc đấu giá trên internet, hiện cần phải xử lý!

Ông chém!

Không nghĩ đến tường lửa của taotaolife cũng được chăm chút, Hồ Thiên Long hắn cũng bị lật thuyền trong mương! Hắn tự nhận lần này plug-in rất hoàn hảo, dù là liếc mắt có thể thấy bên trong có chuyện nhưng không thể nào bị tóm nhược điểm được. Hồ Thiên Long gọi điện thoại khiếu nại, không ngờ người ta thu thập được chứng cứ về việc hắn sử dụng plug-in, cốt lõi của chương trình là tất cả đều được liệt kê. Đem Hồ Thiên Long đến một câu cũng không đáp trả được, hắn không thể không thừa nhận, đêch! Ông đây lần này gặp phải cao thủ!

Sao có thể thế? Tự nhận không may đi, ngày mai đến cửa hàng điện tử mua một cái ổ cứng di động gửi bưu điện cho cô gái kia. Nghĩ lại là thấy uất ức, lúc đó hắn bán với giá cực thấp, giờ lại phải đến cửa hàng mua, chính mình còn phải chi tiền vận chuyển. Thực sự là không may thôi!

Đồng chí Tiểu Hồ trong lòng không vui, đau lòng. Cậu hạ quyết định thay đổi tâm trạng một chút, mở chuyên mục tác giả Đinh Nhất Xuyên.

Đinh Nhất Xuyên là tác giả online ăn khách nhất hiện nay, có đến hàng triệu độc giả. Mà từ lúc Hồ Thiên Long hẳn mở chuyên mục này ra, hẳn chính là fan hâm mộ trung thành nhất của chuyên mục này, mỗi một lần Đinh Nhất Xuyên gửi bài mới, hẳn đều giành được tem. Không phải hẳn cả ngày không làm gì chỉ cầm máy chờ, mà hẳn vận dụng ưu thế của mình – viết plug-in

Cái gì? Bạn muốn nói hẳn làm bữa ấy hả?

Nhân gia Thiên Long huynh nói, ta chẳng qua là dùng tốt tài nguyên, lợi dụng ưu thế. Ta viết plug-in, đây là bản lĩnh của ta. Thấy không công bằng, bạn cũng viết đi, bạn biết viết không? Bạn biết không? Bạn biết không?

Sở dĩ Hồ Thiên Long trong nhóm độc giả của Đinh Nhất Xuyên cũng coi như có chút tiếng tăm, hầu như độc giả online nào của Đinh Nhất Xuyên cũng biết hẳn. Mỗi lần Hồ Thiên Long mở chuyên mục của Đinh Nhất Xuyên đều có thể thấy các độc giả khác để lại bình luận như sau:

Đệch! Lại windyprotty! Đùa cái gì vậy?

Ôn để Wen Xiong Poti thật anh hùng!

Windyprotty mi đừng như vậy chứ, để một cơ hội cho bạn nữa đi!

Hay, mỗi đêm mi đều chiếm vị trí đầu tiên, quá ác liệt, quá lưu manh!

Hồ Thiên Long nhìn những tin nhắn để lại, cảm giác về sự ưu việt và thành tựu gì đó bùm bùm bắn thẳng lên trời.

Nhưng hôm nay đại khái là ngày không may của hẳn. Không ngờ vị trí đầu tiên của hẳn, tem chương mới của Đinh Nhất Xuyên lại bị người khác cướp mất!

Nhìn bình luận, Hồ Thiên Long giận sôi lên.

Hả? Đêm nay “lần đầu tiên” của Đinh đại thần rơi vào tay người khác?!

Countd1009 là ai vậy?

1009 cái đệch gì? Không quen.

Gã là anh em của 007 hả?

Uây, Ôn đế Wen Xiong Poti thoái vị rồi ha?

Hồ Thiên Long hoàn toàn không thể tin được, hấn lật lại trang bình luận đầu tiên. Quả nhiên tem bị một kẻ tên countd1009 chiếm mất. Cái tên countd1009 là ai?! Không thể nào! Ai có thể thắng được plug-in? Chẳng lẽ là hệ thống bị lỗi?

Hồ Thiên Long lật lịch bàn một cái, đêch! Khó trách, hôm nay là thứ sáu ngày 13, hấn thật sự bị xui xẻo tới nhà rồi.

Hồ Thiên Long mở qq, bảng chat nhóm lập tức nhảy ra.

Mary sát vách: Hôm nay tem bị một tên nhân sĩ vô danh cướp mất! A Di à, ngày hôm nay tới sao?

Bàn đại hải: Tối hôm qua cùng một em gái đại chiến ba hiệp, ngày hôm nay không được rồi phải không?

Trầm xạ nhĩ nhất kiểm: Cái đêch 009 là ai vậy? Ai quen nó?

Đánh rơi tinh hoa: Trước đây ở trang của Tiểu Xuyên Tử hình như có gặp qua, nhưng mà ít bình luận,

Nguyệt lượng kinh qua: Cái gì? Đã gặp qua ở đâu?! Mau nói cho ca biết!

Mary sát vách: Uây, A Di cuối cùng cũng tới?

ID của Hồ Thiên Long trong nhóm là: Nguyệt lượng kinh qua. Vốn dĩ cái tên này không có gì đặc biệt, thậm chí còn được cho là rất có ý thơ. Thế nhưng sau đó nhóm lại xuất hiện cái tên: Đánh rơi tinh hoa. Hai cái hỗ trợ làm nền cho nhau, được đấy, lần này id của Hồ Thiên Long được đưa lên đến hên mọn cao độ. Sau đó trong nhóm gọi hấn cũng chỉ gọi id đệ nhất và đệ tứ, hoặc là trực tiếp gọi hấn A Di. Mà đánh rơi tinh hoa ấy mà... để cho hài hòa, chúng ta đừng nhắc thì hơn.

Đánh rơi tinh hoa không hổ cùng với Hồ Thiên Long anh không ra anh, em không ra em, lập tức liền nói cho hấn ở chương mấy thấy bình luận của người này.

Hồ Thiên Long lập tức mở chuyên mục của Đinh Nhất Xuyên ra tìm.

Cái gã countd1009 bình luận tương đối ít, mỗi lần đều bình luận về văn chương, so với hấn gần như trò chuyện thì tin nhắn để lại khác nhau rất lớn. Nhưng là lời bình của anh mỗi lần đều có kiến giải độc đáo, nói thẳng vào tâm khảm của Hồ Thiên Long, khiến hấn sinh ra đồng cảm mãnh liệt. Thậm chí có một số chỗ Hồ Thiên Long không hiểu được thông qua bình luận chỉ điểm của anh cuối cùng cũng thấy được trời

quang.

Xem bình luận của anh xong, Hồ Thiên Long không chỉ tha thứ cái tên “soán vị” này, mà trừ đáy lòng còn đối với hắn đôi chút ngưỡng mộ.

Hồ Thiên Long liền mở lại các chương khác và đọc bình luận, muốn tìm xem nick countd1009 còn có bình luận nào mà mình chưa đọc hay không.

Chính mình đang trở nên như si như say, cái ót bị gõ một cái thật đau.

“Aoooo!” Kêu đau một tiếng, Hồ Thiên Long quay đầu nhìn lại, thì ra hung thủ chính là ông già – Hồ Sư.

Hồ Sư chính là một vị gian thương đúng nghĩa, không chỉ có thái độ làm người gian trá lấu cá mà còn cực kì keo kiệt, đối đãi với thuộc hạ lạnh lùng như mùa đông, đối đãi với khách hàng nhiệt tình như mùa hè. Đó là đương nhiên, bỏ tiền chính là đại gia. Vì vậy, người ta đặt cho ông một biệt danh – Sư Hồ!

“Ông già sao lại đánh tôi?!” Hồ Thiên Long sờ sờ cái ót đang sưng lên.

“Đánh mày thì sao! Thằng nhóc này lộ vẻ mặt mê gái làm cái gì, đang tư xuân hả? Suốt ngày chỉ biết làm ỏ tại nhà hết ăn lại nằm, miệng ăn núi lở, không làm gì thì không có cái mà ăn! Mày nói xem mày có ích lợi gì? Tao cho mày biết mai mày phải tới công ty nhà chúng ta mà làm, từ thấp làm nên! Bác bỏ tất cả mọi kháng án, không được phản kháng!” Sư Hồ nói như đảo đậu, bắn liên thanh, cũng không quan tâm xem con trai có đồng ý hay không trực tiếp rời đi. Châm ngôn của Sư Hồ là: Bỏ chính là vương pháp!

Hồ Thiên Long lần thứ hai nhìn lịch: “Ông chém! Thật xui xẻo thứ sáu đen đủi!”

2. Chương 2: Thiên Tài Hacker

Chúng ta nói qua một chút, cách đối xử của Hồ Sư đối với cấp dưới lạnh nhạt như giá rét ngày đông, mặc dù là thứ bảy thì ở công ty của ông vẫn phải đi làm như bình thường.

Hồ Thiên Long sớm bị ông già nhà mình bắt tới công ty làm. Đối với một người theo đảng A Trạch ngày đảo lộn đêm thì chuyện này đau khổ đến nhường nào chứ? Đồng chí Tiểu Hồ mang cái đầu tổ quạ, hai mắt thâm quầng, mắt díp đến không mở ra được, cứ vậy mà đến làm.

Vốn là gian thương trong gian thương, hs lại quyết ý ném cho cậu con trai của mình một cái máy tính hàng xịn là vì sao? Đương nhiên là để bồi dưỡng nhân tài kỹ thuật! Đây không phải là xót cho thằng con không... À không, là đầu tư vì tính cho con trai!

Nhớ năm đó ông có tính toán sẵn, nhắm trúng ngành IT. Mang cả tài sản đập vào đây, mở một công ty Internet. Sau đó bồi dưỡng con trai để hắn trở thành nhân tài kỹ thuật. Bây giờ công ty của Hồ Sưu là một trong bốn công ty internet lớn nhất thành phố, thằng con nuôi hơn hai mươi năm nay là dùng vào giờ phút này.

“Con trai, trước hết con cứ ở phòng khách hàng tôi luyện, chờ con có biểu hiện tốt ta sẽ chuyển con sang phòng kỹ thuật. Ngàn vạn lần đừng nói với người ta con là con trai ta nghe chưa, ô dù như thế rất phiền phức.” Nói dài nói dai dặn dò một hồi, Hồ Sưu mới rời đi.

“Biết rồi.” Hlt nhin không được. Hắn cũng không phải đồ ngu! Ông già nhà hắn đối với cấp dưới nghiêm khắc như vậy, nếu để nhân viên khác biết mình là con của ông không phải là có cơ cho người ta ngáng chân hay sao?

Hlt làm việc ở phòng khách hàng khá thuận buồm xuôi gió, không phải lúc người khác gọi điện tới phàn nàn thì mình giải đáp thắc mắc sao? Quá đơn giản, ctrl+C ai mà không biết? Mặc cho người ta chào hỏi đủ mười tám tổ tông nhân viên trong công ty, đặc biệt là mấy bạn nữ. Nhưng cứ tới tới đi đi, hlt cũng trả lời từng câu một.

biết? Mặc cho người ân cần thăm hỏi biến sưu hồ công ty công nhân tổ tông mười tám đại, đặc biệt nữ tính thân thuộc. Tới tới đi đi, hồ thiên long cũng trả lời cái câu kia/

sát nhân không cần đao giết heo: Ông X GM! Ông đây bị người ta trộm, hệ thống bảo vệ của các người bị làm sao vậy, kỹ thuật chặn SHI có đúng không vậy? Ông X lão M mày!

Khách phục tiểu long: xin chào, ý kiến của ngài tôi đã trình lên cấp ngành liên quan, cảm ơn ngài đã quan tâm

Time0918: GM, vì sao toàn bị rớt mạng vậy? Phục vụ cái kiểu khỉ gì đây! Chúc mấy người sớm ngày đóng cửa.

Khách phục tiểu long: xin chào, ý kiến của ngài tôi đã trình lên cấp ngành liên quan, cảm ơn ngài đã quan tâm

Nếu là khách hàng trực tiếp gọi điện trách cứ, Hồ Thiên Long ứng phó cũng rất nhẹ nhàng. Nói thể nào đi chăng nữa hắn cũng từ qua “huấn luyện chuyên nghiệp” của taotaolife.

“Xin chào, thân có thể giúp gì được bạn ~” nghe thấy một người đàn ông tự xưng là “thân”, hơn nữa giọng nói còn uốn éo khiến người ta nổi da gà, thật sự là không chịu nổi. Hồ Thiên Long nói ba xạo vài câu rồi đuổi họ đi.

Bí thứ đưa bữa trưa tới cho Hồ tổng: “Hôm nay con ta làm việc thế nào?”

Thư ký đẩy kính mắt một cái, lễ phép nói: “Quản lý của phòng khách hàng báo báo là cậu chủ thể hiện vô cùng tốt, đúng là một nhân viên phục vụ trời sinh.”

Nửa câu đầu Hồ Sơu nghe xong rất hài lòng, nửa câu sau ông đã phản đối kịch liệt: “Nói nhảm! Con ta là thiên tài! Làm gì cũng thuận buồm xuôi gió! Ai dám nói nó là trời sinh phục vụ người khác?” con trai của mình thì đương nhiên là tốt nhất thế giới,

Mà giờ đồng chí Tiểu Hồ thì sao, ở phòng khách hàng cứ như cá gặp nước, khách hàng khó tính đến đâu hắn cũng có xử lý êm đẹp được. Thời gian rảnh rỗi, hắn lại mở mạng lên, vào diễn đàn hacker mà hắn hay vào.

Diễn đàn hacker này có thể coi là diễn đàn hàng đầu trong giới, nhưng nó cũng khá bí ẩn, bởi vì người bình thường không tìm được nó, cho dù có được địa chỉ web thì người bình thường mở ra cũng chỉ nhìn thấy “trang này không thể hiện thị”, chỉ có những hacker thật sự mới có thể làm nó lộ diện diện mạo thật.

Hồ Thiên Long cũng đã từng trải qua khoảng thời gian không biết trời cao đất rộng, 17 18 tuổi đã được xưng là thiên tài hacker, đương nhiên hắn có chút không coi ai ra gì. Sau khi nghe nói tới diễn đàn này, hắn vốn định tới phá đám. Nhưng không ngờ lại là mang đá đập vào chân mình, bị những cao thủ trong diễn đàn này cho ăn quả đắng. Lúc này mới thật sự tỉnh ngộ, đúng là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên. Cao thủ chân chính thật sự không nhiều.

Đến tận bây giờ Hồ Thiên Long vẫn bám trụ ở diễn đàn này làm mod ở thủy khu. Lúc hắn ở nhà, ngoại trừ việc viết plug-in mới để kiếm tiền và đọc tiểu thuyết của Đinh Nhất Xuyên thì chính là quản lý bài post ở thủy khu.

Vừa mở diễn đàn, hắn đã phát hiện ra hôm nay lượng bài post ở thủy khu đặc biệt nhiều. Dù sao diễn đàn hacker này cũng mang tính chất bí mật, hội viên không nhiều lắm. Thế nhưng chỉ trong một ngày đêm mà tăng lên 100 bài post, không thể không nói là có chuyện gì kỳ quái.

Vừa vào nhìn, bài post ở ngay trên đầu được post cách đây vài giờ, dĩ nhiên cũng đã có vài trăm lượt trả lời.

Tiêu đề: Thiên tài Wow đã trở về!!!

Hồ Thiên Long giật mình một cái, gì cơ??? Wow đã trở về?!

Wow là ai?

Nhắc đến wow này thì phải nhớ lại cái thời Hồ Thiên Long có mắt như mù đó, hắn làm việc tùy hứng nên không biết đến người từng gây sóng gió này! Nhớ năm đó, Wow ở giới hacker có thể nói là được tôn làm đại thần, không ai không biết không ai không hiểu. Có đến giờ, thỉnh thoảng trên diễn đàn hacker vẫn có người nhắc tới anh.

Wow 15 tuổi ra mắt, vừa xuất hiện đã tấn công không ngừng, muốn khiêu chiến toàn bộ giới hacker. Lần đó, anh cuồng ngạo chọc giận một đám hacker kì cựu, giới hacker xuất toàn lực đáp lại khiêu chiến của anh, liên tiếp có những hacker ra đấu với anh. Thế nhưng những trình software mà họ vô cùng đặc ý đều bị vị hacker thiên tài này phá giải trong thời gian cực ngắn, thậm chí còn chỉnh sửa nâng cao chất lượng software của bọn họ. Một rồi lại một hacker ngã xuống, cuối cùng đều bị vị thiên tài 15 tuổi lại thuyết phục.

Giới hacker nhắc đến Wow là lại nóng lên một trận, mà Wow sau khi đánh bại giới hacker thì trở thành khách quen của diễn đàn này. Nhưng mà một năm sau anh lại đột nhiên biết mất. Có người nói anh đã về làm kỹ thuật gia cho công ty gia đình, cũng có người nói anh xuất ngoại đi du học, thậm chí còn có người nói anh bị bệnh cấp tính đã từ già cỗi đời... cho dù thế nào, cho đến ngày nay thì cái tên Wow vẫn có lực ảnh hưởng vô cùng lớn.

Không ngờ đại thần trong truyền thuyết kia lại trở về!

Có người nghi ngờ tính chân thật của vấn đề, hoài nghi anh là mạo danh. Anh lập tức viết một chương trình để mọi người phá giải.

Hồ Thiên Long cũng tò mò vào thử phá. Tầm hai giờ, tiêu tốn không biết bao nhiêu tế bào não, thậm chí đến cả bữa trưa cũng chưa ăn thế mà vẫn không phá được. Xem ra kẻ tên Wow này 8 9 phần mười là hàng thật chính hãng!

Hồ Thiên Long ngẩng đầu một cái, hóa ra đã hơn hai giờ chiều! Bảo sao hần đói bụng đến sắp xỉu tới nơi. Đang định chạy ra ngoài mua cho mình một suất cơm trưa, không ngờ lại bị chị thư ký tóm được: “Ày da, tới đây tới đây! Cậu là cậu em mới tới phải không? Giúp chị một chuyện, mang trà tới phòng khách đi!” Thật đáng ghét, phim Hàn đang tới đoạn cao trào, diễn viên chính phải chết thì lão tổng lại bảo cô pha trà mang vào. May để cô thấy được một cậu nhân viên mới, thế này có thể sớm quay lại xem tiếp phim được rồi!

Hồ Thiên Long mơ mơ hồ hồ bị tổng cho khay trà, lại bị chị gái kia đẩy đi, quay đầu lại nhìn bóng dáng chị gái đã biến mất, không còn cách nào khác là đành phải làm thay.

“vào đi!”

Vừa nghe thanh âm này là biết ông già nhà mình, ở trong công ty giả bộ nghiêm chỉnh.

Hồ Thiên Long đẩy cửa mà vào, Hồ Sư ngoại ý muốn nhìn thấy cậu con trai của mình bưng trà tới, âm thầm nhú mày. Người đàn ông trung niên ngồi đối diện hần lại cười: “U, đây không phải là cháu trai đó sao?”

Người nọ mang vẻ quý ông, trong ánh mắt lộ ra vẻ khôn khéo tuyệt không kém ông già nhà mình.

Hồ Sư thẳng thắn thoải mái giới thiệu: “Ha hã, biết là anh Vương tới, không dám để người ngoài tùy tiện vào, đành phải để khuyến tử tự mình rót trà cho anh.” Nói xong, nháy mắt với con trai: “Long Long à,

ngồi đối diện là lão tổng công ty Vãng Dịch, chú Vương của con. Con nhớ không? Khi con còn bé từng bế con, không phải lúc đó con đặc biệt thích thú ắt đã tặng con kim cương biến hình sao?”

“Ah, chào chú Vương.” Hồ Thiên Long khéo léo hô một tiếng. Hắn thích kim cương biến hình cái gì? Rõ ràng lúc đó ông già nhà hắn còn nói đồ gì của lão hồ ly kia cũng là viên đạn bọc đường, vừa nhận liền bán lại cho cửa hàng tạp hóa đầu phố. Hắn chạm còn chưa được chạm qua.

“Tốt tốt tốt, Long Long cũng lớn như vậy rồi à? Nhớ năm đó thức còn bế cháu.” Không biết có phải ông già nhà mình ảnh hưởng hay không, nhìn thế nào cũng cảm thấy “chú Vương” này tiểu lý tàng đao.

Nhắc tới cũng kỳ quái, cha Hồ Sư từ lâu đối đầu với Vương Dịch, không chỉ cùng mở công ty internet, đoạn mỗi làm ăn, thậm chí văn phòng đại diện cũng ở đối diện nhau. Vốn cho rằng hai người này cả đời không qua lại với nhau, không ngờ hôm nay thấy Vương Dịch tới công ty của bọn họ, đây là có chuyện gì vậy?

“Tới tới tới, để chú giới thiệu cho cháu, đây là tổng giám của bộ phận kỹ thuật: Walter Offen – Mr. Woke Fei.” Vương Dịch vừa cười vừa giới thiệu người thanh niên bên cạnh.

Jenny H: một số chỗ mình không hiểu nên biên tập thoát xác lắm:3

3. Chương 3: Đối Thủ Và Thần Tượng

Từ khi Hồ Thiên Long vào cửa cũng đã chú ý tới người ngoại quốc này. Không có cách nào, ai bảo hắn ta trông chói mắt như vậy.

Walter có nước da trắng điển hình của người châu Âu, sống mũi cao. Thế nhưng lại khô ngô hơn người châu Âu, chỉ tiết mà nói thì có vẻ tiêm tể hơn, vóc người cao gầy, tướng mạo nhả nhặn. Trên sống mũi còn mang theo gọng kính bạc càng làm tăng thêm khí chất tao nhã lịch sự. Anh ta cười chủ động giơ tay ra với Hồ Thiên Long: “Xin chào, cậu Hồ.”

Một câu tiếng phổ thông tiêu chuẩn, âm lưỡi rất nặng nhưng mà lại rất có từ tính, hợp với gương mặt tao nhã tươi cười của anh ta, rất dễ khiến người khác nảy sinh hảo cảm.

Nhưng mị lực ngút trời như vậy trước mặt “cậu Hồ” chỉ khiến hắn cảm thấy kinh ngạc.

Hồ Thiên Long không bắt tay anh, chỉ gật đầu với anh, mặt không biến sắc thấp giọng nói một câu: “Xin chào.”

Walter cũng khá rộng lượng, chỉ thờ ơ nhún nhún vai, nét cười càng rạng rỡ. Nhưng là ánh mắt nhìn Hồ Thiên Long có thêm vài phần suy nghĩ.

Trên thực tế Hồ Thiên Long đã sớm nghe qua tên Walter này, dù sao trong giới anh ta cũng là một truyền kỳ.

Walter là người Mỹ, cũng khá nổi tiếng. Là tinh anh trong giới IT của gia tộc Bạo Phong, từng thành viên trong gia tộc đó đều là người đứng đầu trong lĩnh vực nào đó, mà Walter tuy rằng tuổi nhỏ đã sớm có uy danh trên trường quốc tế.

Nghe nói “con cưng của trời” này năm nay tới Trung Quốc du lịch, học tập. Máy công ty internet trong nước đều ra tay, muốn tranh cướp, mời anh tới công ty của mình. Đương nhiên ở khoản này cũng bao gồm cả công ty của Hồ Sư.

Mấy ngày nay Hồ Sư lúc nào cũng cắn nhai vào tai hần: “Đó không phải là thiên tài sao? Đầu bị hỏng rồi à? Sao lại vào công ty của tên Vương bát đó? Hầy! Hồ Sư chúng ta có cái gì không tốt chứ?”

Trong lòng Hồ Thiên Long đáp một câu: Đương nhiên là vì ông trả giá quá thấp! Ông keo kiệt như vậy.

Dĩ nhiên, những câu như vậy hần sẽ không nói ra, hần không phải ngựa đòn!

Tùy rằng Hồ Thiên Long biểu hiện không quá lễ phép nhưng thực tế hần đối với vị thiên tài IT này vẫn vô cùng kính ngưỡng. Hần từng đọc qua chương trình cho Walter viết, rồi đoán xem nếu như là chương trình này thì mình sẽ viết thế nào. Vốn dĩ, Hồ Thiên Long đã coi Walter là tri kỷ đã lâu.

Nhưng mà Hồ Thiên Long là một trạch nam thứ thiệt, dù là ở ngoài hay trên mạng. Nếu là trên mạng hần có thể là cao thủ hacker kỹ thuật siêu cường tàn khốc mười phần, cũng có thể là thành viên của nhóm độc giả vui cười tức giận mắng, miệng nói đầy lời thô tục, thậm chí có thể hể mở miệng là “thân ái” để nói chuyện khiến khách hàng vừa lòng. Nói chuyện với người khác, qua điện thoại hoặc này nọ hần đều giao lưu bình thường được. Thế nhưng vừa chạm đến thế giới thật, bạn học Hồ Thiên Long 100% là trạch nam. Hướng nội, chất phách, không giỏi biểu đạt, không biết nên giao tiếp với người ta như thế nào. Sở dĩ khi đối mặt với thần tượng chủ động nhiệt tình, hần rất khấn nguyện, lúc đấy tự chui vào mai của mình không muốn chui ra.

Hồ Sư đối với việc con trai thể hiện với nhân tài như thế thẳng thắn phát tay một cái, đuổi hần ra ngoài. Sau đó nói chuyện vu vơ đối với Walter và Vương Dịch nịnh nọt thêm vào, Hồ Sư trong miệng “Vương bát” cũng nịnh nọt đáp lễ. Hai người đá qua đá lại không chút mệt mỏi.

Trước khi đóng cửa lại, Hồ Thiên Long lặng lẽ ngẩng đầu một cái, lại đúng lúc Walter cười nhìn lại. Tim hần đập rộn, mặt đỏ lên, “Rầm” một tiếng vang thật lớn, đóng cửa lại.

Hồ Sư nhú mày, thẳng nhóc này có chuyện gì vậy? Cười cười nói: “Ày, thật ngại quá, thẳng nhóc này nó cứ vậy đấy.”

Walter tính tình tốt cười cười: “Đau có, cậu nhà rất thú vị...”

Hồ Thiên Long vừa về đến chỗ ngồi của mình, cũng quên mất phải ra ngoài mua đồ, ngay lập tức lên diễn đàn viết bài: Ta gặp được thần tượng Woke Fei!

Ngay sau đó, bài post lập tức nhận được trả lời nhiệt tình của một đám hacker, tỏ ý bọn họ ước ao đố kỵ. Cũng có người hỏi vị thiên tài trong truyền thuyết này đáng vẻ ra sao? Nam hay nữ? Đã kết hôn chưa?

Hồ Thiên Long cố tỏ ra vẻ mờ ám, trước sau chỉ trả lời “đoán xem?”

Trong đó có một người nói một câu: Mấy bạn không nghĩ Walter. Offen. Woke Fei có liên quan tới Wow sao? Đầu là thiên tài viết chương trình. Hơn nữa Walter. Offen. Woke Fei viết tắt lại không phải là Wow à?

Đây đúng là một câu nói khởi lên bao sóng gió nha.

Mọi người đều tìm kiếm mối liên hệ giữa hai người này, tìm lại bài viết từ mấy năm trước, rồi so sánh chỗ giống khác nhau giữa hai người, không bỏ qua một chút dấu vết nào.

Mà trong lúc mọi người đang bận rộn khí thế ngất trời, chính chủ online.

Wow: Ha hả, cảm ơn quan tâm của mọi người đối với tôi. Về phần tôi là ai? Hoan nghênh mọi người.

Những lời này vừa nói ra, chúng hacker nhất thời nhiệt huyết sôi trào. Đây là khiêu chiến, trắng trợn khiêu chiến đó. Nếu ai tài ba có thể tìm ra được vị hacker trong truyền thuyết, tuyệt đối là tư bản sáng chói nhất năm!

Hồ Thiên Long lại rất bình tĩnh, bởi vì từ lúc Wow quay lại diễn đàn, hắn nỗ lực tra Ip của đối phương, tìm ra con người thật của vị đại thần trong truyền thuyết này. Đáng tiếc cuối cùng đành phải bỏ qua. Dù sao người ta cũng là nhân tài kiệt xuất trong giới hacker, không có khả năng để lại vết tích rõ ràng như vậy cho người khác tìm.

Đúng là, một đám hacker vô công nhi phản.

Hồ Thiên Long cười trộm, đến cả ông đây cũng không tóm được dấu vết của hắn, mấy người sao tóm được?

Về phần Wow và Walter có phải cùng một người hay không? Hồ Thiên Long đoán là không phải, hắn coi Wow là đối thủ, mà Walter là thần tượng!

Cuối cùng gọi điện thoại mua đồ ăn, Hồ Thiên Long mang tâm tình tốt vừa được “hội ngộ” với thần tượng,

mở truyện mới của Đinh Nhất Xuyên ra.

Tâm tình tốt nhất thời bị dội cho gáo nước lạnh. Lần trước tem bị cướp có thể là do hệ thống bị lỗi. Thế nhưng hai lần đều bị là có chuyện gì? Cái tên countd1009 này! Hắn rốt cuộc TM là gã nào?!

Không thể nào, chẳng lẽ plug-in của hắn bị phá?!

Hồ Thiên Long bị đả kích. Hắn không phục dọc theo danh sách IP cũ, hắn phải tra ra người này! Xem hắn rốt cuộc là thần thánh phương nào! Kể cả đối phương dùng IP của người khác hắn cũng tin mình có thể bắt được đối phương!

Đáng tiếc lần này kết quả giống như với Wow, không còn một chút dấu vết. Hồ Thiên Long nghi ngờ, chẳng lẽ tên countd1009 này cũng là một hacker? Nếu như suy luận này thành lập, tên kia nhất định cũng dùng plug-in!

Mở nhóm độc giả của Đinh Nhất Xuyên ra, topic chính đang thảo luận chuyện này.

Cột sắt mài thành tú hoa châm:

Ây, tem lại bị cướp rồi!

Kham bỉ hắc động hấp trần khí:

Lần đầu của A Di lại mất rồi, chắc chắn

Cột sắt mài thành tú hoa châm:

Hơn nữa lại còn là countd1009 ở dưới, A Di ở phía trên. Đây là truyền thuyết....

(tác giả: sau khi cmt, bài cmt đầu tiên hiện ở dưới cùng)

Kham bỉ hắc động hấp trần khí:

Cưỡi ngựa rồi.

Trăm xạ nhĩ nhất kiếm:

Địch, rốt cuộc 009 là thằng nào? Sao mạnh vậy!

Trời quang hậu * đình:

Nói không chừng là A Di già trước tuổi rồi, mà xem không phải hấn chân truyền của A Di sao? Tiểu Xuyên Tử vừa trả lời bài viết vừa cướp tem, đây là chuyện người có thể làm được hả?!

Mary sát vách:

Ai, A Di khí tiết tuổi già khó giữ được a

Thâm sơn lão Lang:

Để chúng ta vì hấn mặc niệm một giây...

Nguyệt lượng kinh qua:

Chém! Ông đây còn chưa chết!

Mary sát vách:

U, A Di tới? Lại đây lại đây lại đây, mau nói cảm tưởng bị thất thân đi

Nguyệt lượng kinh qua:

Thất cái đầu cô

Hồ Thiên Long ghen một bụng lửa giận. Cái tên thần bí countd1009 kia rốt cuộc là ai? Đừng để ông đây bắt được mày!

4. Chương 4: Trái Tim Pha Lê Tan Nát

“Con trai à, chúc mừng con nha! Con thắng chức! Từ hôm nay trở đi con chính là quản lý bộ quan hệ xã hội.” Hồ Sưu mặt cười tươi như bông hoa cúc nở.

“Tôi nhớ rõ rằng Sưu Hồ không có bộ quan hệ xã hội mà?” Hồ Thiên Long cũng rất bình tĩnh. Lấy tính cách ông già nhà hấn mà nói, chồn chúc tết gà, nhất định không có ý tốt. Ông ta ngay lập tức lộ ra bộ mặt thật.

“Từ hôm nay trở đi sẽ có! Ta là lão tổng ta nói có thì nó có! Dù sao hạng mục mới hợp tác với bên Hưởng Dịch, người ta là kỹ sư công trình thiên tài chỉ đích danh muốn hợp tác với mày. Mày chuẩn bị kỹ cho ta! Hạng mục này mà đóng băng mày đừng quay về gặp ta! Còn nữa, cái máy tính bảo bối kia của mày ta cũng tặng cho em họ mày rồi, dù sao nó cũng hỏi ta mấy lần.”

Nhìn đi. Trước lợi dụ, sau cưỡng bức. Thủ đoạn này Hồ Thiên Long sớm dự liệu rồi. hần cúi đầu, mũi chân đi hình chữ “đại”, không yên lòng thở dài một câu: “Tôi mặc kệ.”

Đáp án của con trai ngoài dự đoán của ông, không nói đến việc nó thích dàn máy tính kia thế nào, riêng tên Walter kia, theo như ông biết thì chính là thần tượng của nó nha. Có cơ hội hợp tác cùng thần tượng, sao nó lại không muốn?

“Con trai con làm sao vậy? Không phải trước đây con thường nói muốn làm việc với thần tượng sao?”

Hồ Thiên Long vẫn cúi đầu như cũ, không trả lời

Thần tượng cái gì? Hiện tại hần làm tâm tư pha lê của một thiếu niên tan vỡ, hoàn toàn tan vỡ rồi!

Ngày đó hần vì muốn phá chương trình của Wow chẳng những cơm nước không ăn mà đến lúc mót cũng cố nhịn. Cuối cùng lúc vào WC mang chỗ “nước sông cuộn cuộn” kia và cả môi hận mất tem xả ra hết.

Phải nói Hồ Thiên Long này là trạch nam cũng là người rùa luôn, hần bị coi vậy vì mắc bệnh chung của xử nữ. Rõ ràng bên ngoài có bồn cầu nhưng hần lại cảm thấy người ta nhìn vào thì tiểu không được, nhất định phải vào phòng riêng.

Nhưng là đây cũng coi như cá tính của rùa đi, khiến hần may mắn nghe được một đoạn đối thoại “phấn khích”.

“Con lão hồ ly kia thật không giống lão, vẻ mặt sợ hãi rụt rè, thật không nên người! So với Mr. Woke Fei đúng là một trời một vực.

“Ha ha, thằng nhóc đó cũng khá thú vị, thật ra có thể đùa với nó được.”

Vương Dịch vừa nghe liền không có ý tốt cười cười: “Anh thật là... ha ha, nói thế nào đi nữa người ta cũng là cục cưng của Hồ Sư, đừng đùa quá mức.”

Đối phương thấp giọng không biết nói cái gì, Vương Dịch nghe xong người đến run cả người. Hồ Thiên Long ghé vào cánh cửa cố gắng nghe cũng không nghe được. Nhưng mà hần dám khẳng định tên kia chắc chắn không phải nói cái gì tốt, bằng không “Lão vương bát” kia sẽ không cười đến vui vẻ như vậy!

Đội âm thanh trò chuyện của hai người kia ngày càng xa, mãi đến khi không nghe được Hồ Thiên Long mới

từ phòng đó bước ra.

Hình tượng thần tượng cao lớn tỏa sáng trong lòng nhiều năm cứ như vậy sụp đổ trong nháy mắt. Không ngờ hẳn lại là loại người này... Hồ Thiên Long rõ ràng nghe được âm thanh tâm tư thiếu niên hồn nhiên của mình tan vỡ =)))

Tuy rằng Hồ Thiên Long trăm ngàn không muốn, nhưng cái danh “Sư Hồ” của ông bố cũng không phải để ngấm, đồng chí tiểu Hồ so với lão Hồ thì chỉ là tép riu, sao có khả năng đấu lại lão hồ ly?

Lão Hồ nói một câu: “Nếu mày không chịu, ta liền nói với Chu Tiên mày lên nhìn nó tám!”

Hồ Thiên Long nóng nảy: “Đấy là khôn cần thận có được không?! Hơn nữa lúc đó cô ấy mới 6 tuổi!”

Chu Tiên là ai?

Cái gọi là trong lòng mỗi người trạch nam đều có một vị nữ thần. Chu Tiên, cô ấy chính là nữ thần của Hồ trạch nam! Hai người ở cách vách, coi như thanh mai trúc mã, hai đứa nhỏ vô tư. Đáng tiếc máu trạch của Hồ Thiên Long ngấm quá sâu, chỉ dám đem tình cảm yêu mến giấu dưới đáy lòng, “yêu người trong lòng khó nói lên lời”. Mỗi lần nhìn thấy người ta nếu không phải tùy tiện cúi đầu thì cũng là trốn từ xa.

“Chu nữ thần” căn bản cho rằng vị hàng xóm nhà bên có thành kiến với mình.

Nói đến cô Chu Tiên này sẽ không thể không nói đến người mẹ Uyển Mỹ của cô. Hồ Sư cùng Vương Dịch vì sao trở thành “kẻ thù truyền kiếp”? Nguyên nhân căn bản chính là vì Uyển Mỹ! Nhớ năm nó, Uyển Mỹ nổi tiếng là mỹ nhân toàn thành phố, cho tới giờ đã gần 50 vẫn là một mỹ nhân.

Nguyên bản Hồ Sư và Vương Dịch coi như là anh em ngu tầm ngu. Nhưng đến trung học cả hai người đều điên đảo vì Uyển Mỹ, bạn bè nhất thời trở mặt thành thù. Tình địch gặp nhau mắt đỏ, hai người mặc kệ là cái gì cũng phải so cao thấp với nhau, tranh nhau mi chết ta sống. Đến cuối cùng, Uyển Mỹ lại làm vợ người khác, hai người thoáng chốc thành công dã tràng. Thế nhưng truyền thống “đối nghịch” này vẫn bảo lưu lại, đến giờ trên trường kinh doanh cũng là đối thủ một mất một còn.

Lần này Vương Dịch tới tìm bọn họ hợp tác hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của Hồ Sư. Hai người đầu nhiều năm như vậy, vì sao không chọn công ty khác mà lại chọn Sư Hồ để hợp tác? Nhưng mà hạng mục lớn như vậy, lấy năng lực của Hướng Dịch cũng nuốt không trôi. Mà nhìn toàn bộ giới Intel đại khái chỉ có Sư Hồ là có năng lực hứng hạng mục này. Hiện tại gã là người dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

Nghĩ vậy, tâm tình Hồ Sư không khỏi tốt lên, lại “thúc giục” con: “Nó mới 6 tuổi nhưng mày 11 tuổi, phát dục, tư xuân...”

Hồ Thiên Long chịu không nổi trừng mắt.

Mắt lão Hồ ly đảo mắt: “Nếu không, ta thành toàn cho mày, hôm nay đi cầu hôn Uyển Mỹ. Lại nói, qua năm sau Chu Tiên cũng hai mươi...”

Mắt Hồ Thiên Long đỏ lên, nóng nảy nói: “Ông đừng xằng bậy!” Việc này đúng là ông già nhà hần làm được.

Lão hồ ly liếc con mình một cái: “Quản lý bộ quan hệ xã hội?!”

Hồ Thiên Long cắn răng: “Tôi làm!”

Trở lại phòng.

Trên diễn đàn còn đang thảo luận rớt cuộc Wow và Walter Offen – Mr. Woke Fei rớt cuộc có phải cùng một người không, Hồ Thiên Long đối với đề tài này lại không dậy nổi hứng thú, tuy rằng hần không chấp nhận hai người này là một. Dù sao lúc Wow lập topic trên diễn đàn thì Walter còn đang ở công ty bọn họ, hần lập topic này kiểu gì? Nhưng là, tên Walter này giống Wow, đều bị đồng chí tiểu hồ xếp vào hội “người phiền phức”

Hồ Thiên Long đóng cửa sổ diễn đàn, mở chuyên mục của Đinh Nhất Xuyên. Hần phải tìm việc gì đó để làm, bằng không tâm tình áp lực này lại lan tràn. Vì thế hần xâm nhập vào hệ thống web phần văn học của Đinh Nhất Xuyên, bắt tay nghiên cứu xem rốt cục là cuountd1009 dùng plug-in gì, hần nhất định phải phá nó, cướp lại vị trí đầu bảng! Sự thật chứng minh, có đôi khi sự chấp nhất của trạch nam thật đáng sợ!

Mắt thấy nghiên cứu có chút khởi sắc, đại khái Hồ Thiên Long đã biết nguyên lý của plug-in kia, đang định tiến hành phá giải thì chuông di động vang lên.

“Alo, xin chào.” Hồ Thiên Long toàn tâm toàn ý nhìn chăm chăm màn hình máy tính, cũng không lưu ý rớt cuộc là ai gọi điện tới.

“Xin chào, cậu Hồ.” tiếng Trung của đối phương nghe là lạ, âm cuốn lưỡi đặc biệt nặng, nhưng tiếng nói trầm thấp, từ tính, hết sức dễ nghe. Hồ Thiên Long vừa nghe liền biết đối phương là ai.

Trước cuộc gọi của thần tượng làm tâm tình hần phức tạp hẳn lên. Nói sao cũng là người mình sùng bái nhiều năm, vốn dĩ thực hâm mộ. Lại phát hiện ra nhân phẩm của đối phương không được tốt lắm, so với việc nhiều năm sùng bái một ngôi sao thần tượng, một ngày nào đó nghe được thật ra cô ấy là người tính tình nham hiểm, đã kích thật sự không phải lớn bình thường.

Cho nên, Hồ Thiên Long không lên tiếng.

“Cậu Hồ? Cậu còn nghe chứ?” đối phương nửa ngày không được đáp lại không thể không gọi một tiếng.

“Vâng.” Hồ Thiên Long cúi đầu lên tiếng.

“Ha ha.” Đối phương cười nhẹ một tiếng, tiếng cười kia mang theo từ tính, cứ như lông chim phe phẩy vào vành tai Hồ Thiên Long gây ngứa ngứa, cách điện thoại nhưng mặt chẳng hiểu sao lại đỏ lên.

“Cậu Hồ, nếu chúng ta hợp tác, hẳn là nên liên lạc trao đổi nhiều một chút. Đêm nay rất vui được đón tiếp cậu, mời cậu ăn tối với tôi.” Lời mời phi thường khách sáo, vào tai Hồ Thiên Long lại mang theo dụng tâm kín đáo. Hắn vẫn nhớ rõ kẻ này mặt người dạ thú nói muốn chơi đùa với mình. Nói không chừng đây là một cái bẫy.

Hồ Thiên Long lập tức từ chối. “Không cần!” sau đó lại ý thức được mình trả lời thật không lễ phép, liền giải thích: “Ý tôi là, thật xin lỗi, tối tôi đã có hẹn rồi.”

Đối phương không tức giận, cười nói: “Vậy à? Không biết ai là người có vinh hạnh đó?”

Hồ Thiên Long quẫn bách, đối phương dường như muốn phá vỡ lời nói dối của mình, hắn thẹn quá hóa giận tính tình cũng nổi cơn: “Dù sao là tôi không rảnh!” Nói xong, không chờ đối phương trả lời lập tức cúp điện thoại.

Walter nhìn điện thoại bị ngắt, cười sờ sờ cằm.

5. Chương 5: Năm Mới Vui Vẻ

Hồ Thiên Long không biết có lúc vận xui tới thì muốn ngăn cũng không ngăn được, có người nếu muốn bám lấy bạn thì có trốn cũng không trốn xong.

Tỷ như ngày hôm nay, Hồ Thiên Long ở phòng quản lý mới của bộ quản lý xã hội cả ngày, rốt cục cũng phá được plug-in của tên countd1009 kia, mang plug-in của mình nâng cấp thành phiên bản 250.

Phiên bản 250 sau khi chính thức được sử dụng đúng là thật sự hữu ích. Hôm nay tem chương truyện của Đinh Nhất Xuyên lại rơi vào tay hắn. Mấy nick trên diễn đàn đều như xem kịch vui.

Kham bỉ hắc động hấp trần khí:

Ây dô, chúa ơi, rốt cục hôm nay cũng bình thường lại rồi!

Trời quang hậu * đình:

Thần mã hổ?

Cột sắt mài thành tú hoa châm:

Tem của Tiểu Xuyên Tử đã bị A Di cướp lại rồi.

Chim nhỏ màu đen:

2011 là năm của bộ phim “cuộc chiến cướp tem của hoàng đế”, mọi người mau cùng xem!

Thâm sơn lão lang:

JJ đen tụ hợp mọi người gọi ta luôn!

Chim nhỏ màu đen:

Đáng ghét, người ta là chim nhỏ... =)))

Thâm sơn lão lang:

Được rồi, tiểu JJ đen...

Hồ Thiên Long đặc ý, cái tên 009 kia là thá gì, cho dù mi có là 007 thì cũng đã sao, tem này chắc chắn phải thuộc về ta!

Đáng tiếc hần không đặc ý được lâu trên diễn đàn đột nhiên có người nói một câu nhất thời như sét đánh trúng đầu hần.

Mary sát vách:

Ó? Lạ quá, nội dung không phải giống chương trước sao?

Đinh Nhất Xuyên:

Đây chính là chương trước. Hi hi, tôi đúng là xui xẻo tám đời! Chuyên mục bị hack! Chẳng những phải post lại chương gần nhất, mà tất cả bản thảo cũng đều bị mất! Xin lỗi mọi người!

Cột sắt mài thành tú hoa châm:

Cái gì? Thằng khốn nào dám làm thế?

Trong lòng Hồ Thiên Long nhất thời lạnh toát, cái tem mà hắn thật vất vả cướp lại được không phải lại mất rồi chứ?

Nguyệt lượng kinh qua:

Phải làm sao bây giờ? Máy tính anh có bản thảo dự phòng không?

Đinh Nhất Xuyên:

Không có! Ông đây mặc kệ vậy, phải đi cửa cấm bà xã đã, chờ tôi rảnh viết lại, tạm thời dừng lại đã!

Diễn đàn ngay lập tức nổ tung.

Sáp hoa:

Má ơi?! Topic ưa thích của tôi... vất vả lắm mới theo dõi một chuyên mục, thế mà bạn lại tạm dừng????

Thâm sơn lão lang:

FML! Em gái Trư Cước Cân đang đến đoạn gay cấn, thế mà anh lại cắt?! Có tin bọn tôi “cắt” của anh luôn không?!

Chim nhỏ màu đen:

+1

Trời quang hậu * đình:

+10086

Hồ Thiên Long nghiêng răng nghiêng lợn, hận không để đâu cho hết. Khó khăn lắm mới cướp được tem mà lại mất! Rốt cuộc là thằng khốn nào làm?

Đầu tiên Hồ Thiên Long nghĩ đến countd1009. Nếu gã có thể dùng plug-in cướp tem vậy gã nhất định là hacker, hoặc ít nhất gã cũng quen hacker gã mới có thể xóa chuyên mục của Đinh Nhất Xuyên. Không chừng vì lần này gã không giành được tem nên thẹn quá hóa giận, ghi hận trong lòng nên mới làm thế.

Càng nghĩ càng cảm thấy tên khốn 009 kia đáng nghi. Trong lòng Hồ Thiên Long âm thầm thề phải xé thịt tên kia ra, giáo huấn gã một trận.

Hắn nghĩ vậy liền làm luôn, lập tức đăng nhập vào trang văn học, tìm manh mối tên countd1009 này. Lại qua ba tiếng, Hồ Thiên Long không tìm được gì. Cái tên 009 này cứ như yêu tinh, một chút dấu vết cũng không có!

Đăng nhập vào tài khoản riêng của mình lại nhận được một tin nhắn, người gửi là quản lý trên diễn đàn. Hồ Thiên Long nghĩ chỉ là quảng cáo linh tinh gì đó, vừa mở ra đọc Hồ Thiên Long liền chấn động:

Windyprotty thân ái.

Đừng điều tra, việc này không phải tôi làm. Tôi cũng muốn tra xem kẻ đứng sau là ai, nếu cậu muốn cùng tôi truy bắt tên kia rất hoan nghênh liên thủ cùng tôi.

Tin nhắn này chắc chắn không phải quản lý diễn đàn gửi, trừ phi quản lý chính là tên countd1009. Hắn dùng tài khoản quản lý gửi tin nhắn cho mình chỉ muốn nói cho mình, hắn có khả năng xâm nhập vào hệ thống, hơn nữa hắn biết chính mình đang điều tra hắn. Nói cách khác, đây coi như một cảnh cáo.

Lời hắn nói rốt cuộc là thật hay giả? Nhưng là được cái hắn không nói sai. Hồ Thiên Long không thể không thừa nhận chính mình quả thật không có năng lực tóm được ahwns.

Hợp tác với hắn ư? Hồ Thiên Long cảm thấy chuyện này cũng được, dù sao kỹ thuật của tên countd1009 này cũng tốt, phân tích văn của Đinh Nhất Xuyên cũng hợp ý mình. Kết giao với người như vậy cũng không tệ lắm. Đương nhiên, sau khi tóm được tên đứng phía sau, mối thù cướp tem này kiểu gì cũng phải trả!

Nhưng là, tên kia nói có thể hợp tác nhưng lại không để lại cách liên lạc. Hồ Thiên Long lo lắng một hồi, gửi lại một tin nhắn, bên trong là tài khoản qq chính mình ít khi dùng.

Hồ Thiên Long đợi một lúc, đối phương vẫn không trả lời. Hắn lại mở diễn đàn hacker lên lướt qua một vòng.

Nhưng là vào diễn đàn rồi hắn vẫn buồn bực như cũ. Vì sao? Bởi vì cuối năm diễn đàn bình bầu admin số 1. Vốn dĩ với những gì nhiều năm qua Hồ Thiên Long làm trong giới hacker lại thêm việc hắn quản lý chuyên mục của mình rất tốt. Danh hiệu này chắc chắn thuộc về hắn.

Nhưng cái tên Wow này trước cuộc bình chọn một tuần cũng xin làm admin khu vực. không nói tới việc trong giới hắn được thần thánh hóa lên, hắn xin làm ad ở mục “Sáng kiến” cũng đã đủ khiến một đám

hacker đổ như chuối.

Hồ Thiên Long thấy tên wow này lòng dạ đủ sâu. Đừng nhìn bên ngoài hần đối xử hòa nhã, xử lý các topic cũng rất ôn hòa, không tranh cãi với hai. Gặp người chửi rửa hần múa lưa xỏ lại người ta, tên đó nhất thời còn chẳng nhận ra là mình đang bị chửi nữa.

Ví dụ có một lần có một tên gốc đến bản vụ khiếu nại, nói tổ kỹ thuật trên diễn đàn toàn lừa đảo, hoàn toàn không có năng lực, phần mềm viết ra đều là rác! Chửi hội kỹ thuật không đáng một đồng.

Admin Wow thấy vậy, một câu cũng không nói liền chuyển topic sang tổ kỹ thuật.

Topic này ngay lập tức bị một nhóm hacker chửi cho không góc đầu lên được, thẻ xẻ thịt tên lập topic này, PK hần tới không còn giọt máu!

Tên lập topic kia có vài phần sợ hãi, khổ không nói nổi, lại trách cứ wow xử lý không tốt, nhắc lại trọng điểm tổ kỹ thuật là đồ bỏ đi. Lúc này admin Wow mới trả lời: Cảm ơn ý kiến của ngài, ý kiến của ngài đã được chuyển đến chuyên mục liên quan.

Topic thứ hai lại bị ném vào tổ kỹ thuật. sau đó mọi chuyện thế nào, tổ hacker có cho tên đó thấy năng lực thật sự của bọn họ hay không, Hồ Thiên Long không biết. Tóm lại, dựa vào chuyện này hần càng nhận định tên Wow đây rất thâm sâu, thật sự rất thâm!

Đáng tiếc không phải ai cũng có hỏa nhãn kim tinh như hần, đại đa số đều bị hần ta che mắt. Số người ủng hộ hần tăng cao chưa từng thấy. phần bỏ phiếu cho admin số 1 mới được vài ngày số phiếu của hần đã vượt mặt một đám admin lão làng, thậm chí vượt cả Hồ Thiên Long, sắp đoạt được vị trí đầu bảng.

Hồ Thiên Long ức, chính mình khổ sở làm việc vài năm lại không bằng tên admin mới tới này?! Hần hận không thể làm admin vài mục, đăng ký một đồng nick tự bỏ phiếu cho chính mình.

Nhưng hacker cũng có tự tôn của hacker, hơn nữa đây cũng chính là diễn đàn hacker, loại chuyện RP này hần làm không nổi.

Tất trạng diễn đàn đi, nhắm mắt làm ngơ. Lại xem xem có tin nhắn trả lời chưa, không chờ được tin nhắn của countd1009 mà lại chờ được một vị khách không mời.

“Hồ quản lí, ngài có khách.” Âm thanh ngọt ngào của bí thư theo máy điện thoại nội bộ truyền tới.

Hồ Thiên Long nhất thời chưa kịp thích ứng thân phận quản lí của mình, sửng sốt một chút mới nói: “Ai vậy?”

“Là tổng giám Fei bên Hương Dịch”

Hồ Thiên Long nhất thời khản trương: “Nói, nói tôi không ở đây!”

Hắn bế quan trong văn phòng hơn một ngày, còn chưa về nhà tắm, quần áo nhả nhúm chưa thay, vẻ mặt lờ lờ. Nếu gặp những người khác cũng không sao, dù sao hắn cũng là một A trạch. Nhưng mà lại là người kia, chết hắn cũng không muốn bị người đó thấy dáng vẻ này của mình.

Máy nội bộ lập tức truyền đến tiếng nói từ tính mê người: “Thân ái, tôi đã nghe thấy rồi.” Ngữ khí tràn ngập trên tức cùng trên chọc.

Hồ Thiên Long nhận ra, mình lại mất mặt trước người kia rồi.

6. Chương 6: Hảo Cơ Hữu

“Sao vậy? Hồ quản lý không chào đón tôi?”

Walter hỏi như vậy, Hồ Thiên Long dám trả lời thật sao? Tuy rằng vô cùng không tình nguyện nhưng cũng chỉ đành để thư kí cho anh vào.

“ha ha, kiểu tóc của Hồ quản lí cũng thật cá tính nha...”

Lúc gặp chương trình không phá được thói quen của Hồ Thiên Long là vò đầu. Hắn bế quan trong văn phòng một đêm, tóc sớm bị vò đến rối tung như siêu Xayda rồi. Không muốn gặp Walter chính là vì không muốn anh ta thấy dáng vẻ lờ lờ này. Không ngờ đối phương vừa vào cửa đã đánh trúng điểm yếu của hắn.

Nhưng muốn giữ lại thể diện, trước mặt cái tên “mặt người dạ thú” này thì nhất định không được yếu thế.

“Tôi thích, anh quản được sao?” nói xong lặng lẽ vuốt lại tóc, nói sang chuyện khác. “Anh tới không phải vì muốn thăm hỏi kiểu tóc của tôi chứ?”

Walter đối với thái độ thất lễ của hắn cũng không bực mình, vẫn tủm tỉm cười như cũ: “Ha ha, Hồ quản lý thật cá tính. Không mời tôi ngồi sao?”

Hồ Thiên Long nghe anh nhắc như vậy mới nhớ ra lúc này vẫn chưa mời người ta ngồi, khá là không lễ phép. Nhưng hắn lại không muốn hạ mặt mũi, chỉ đành than thở một câu: “Sao anh không tự tìm chỗ mà ngồi trời? Tôi có cấm đâu. Mà đúng rồi, anh đến tìm tôi có chuyện gì?”

Walter không chút khách khí ngồi trên bàn làm việc của Hồ Thiên Long. Vì thân hình anh cao lớn, hai chân thon dài, nói là ngồi chi bằng nói là tựa vào bàn.

Hồ Thiên Long bị hành động của anh làm hoảng sợ, Walter đột nhiên nghiêng người cúi đầu tới sát mặt Hồ Thiên Long, cặp mắt sâu thẳm thâm tình nhìn hấn.

Đồng chí tiểu Hồ như bị trúng phép định thân, không thể động đậy, hô hấp hỗn loạn, tim đập tăng tốc. lúc này mặt Walter lại tới gần hơn, ngày càng sát...

“Hồ tiên sinh...” Hồ Thiên Long có thể cảm nhận được hơi thở ái muội của đối phương phảng phất bên tai mình. Hấn ngừng thở, thân thể lùi về phía sau muốn tránh sự “quấy rối” của đối phương.

Walter cười khoe hàm răng trắng, nói: “Có cậu có nhèm.”

Vừa nói câu này, Hồ Thiên Long lập tức hiểu ra mình bị đối phương đùa giỡn. Tục ngữ nói không sai, chó lên cơn nhảy tường, thỏ lên cơn cắn người, tượng đất còn có ba phần cục tính mà. Gương mặt hồng hồng của Hồ Thiên Long nhất thời biến mất, mặt lạnh xuống, đẩy Walter ra: “Walter Fei tiên sinh, có chuyện gì anh cứ nói. Thật xin lỗi, tôi không có thói quen tiếp xúc với người khác quá gần. Ngài có thể ngồi vào ghế sofa không?”

Ày? Trở mặt rồi? Walter là người thông minh, đương nhiên biết không thể quá gấp gáp, liền buông tay lùi lại: “Đương nhiên, nếu như cậu không thích thể này.”

Hồ Thiên Long liếc mắt nhìn màn hình một cái, lúc này thật chờ mong tin nhắn từ web gửi tới. Hấn không có tính nhẫn nại để ứng phó với tên bại hoại nhả nhặn này nên nghĩ phải nhanh đuổi anh đi, liền thúc giục nói: “Rất cuộc anh có chuyện gì?”

“không có chuyện gì lớn. Chỉ là nếu chúng ta hợp tác rồi, hấn là nên trao đổi cảm tình nhiều một chút. Hi vọng tối nay cậu có thể cho tại hạ một cái hẹn ăn tối.” Walter ngồi trên sofa, hai chân dài vắt chéo. Tư thế này nếu là người khác sẽ cảm thấy lưu manh, nhưng là anh lại thấy cả một thân sĩ khí. Hồ Thiên Long cảm thán đúng là mặt người dạ thú!

Hấn di chuột một chút, vừa mới nhận được một thông báo, không ngẩng đầu lên mà nói: “Thật có lỗi, đêm nay không rảnh.”

Tuy rằng thái độ cự tuyệt của Hồ Thiên Long có chút vô lễ, Walter cũng không buồn bực, không ngừng cố gắng nói tiếp: “Vậy tối mai...”

Lúc này Hồ Thiên Long trả lời càng rõ ràng: “Cũng không rảnh! Chẳng những tối mai không rảnh, sau này tôi cũng không rảnh luôn. Tôi nói thật với anh, quan hệ giữa chúng ta chỉ là việc hợp tác, trao đổi cảm tình gì đó không cần thiết, trao đổi trong công tác tôi có thể nhận, nhưng là ăn bữa tối thì bỏ qua đi. Đã gần đến giờ tan tầm rồi, tôi còn chút việc, tổng giám Walter Fei...” đã là lệnh trực khách vô cùng không khách khí.

Walter cũng không phải người không biết nhìn sắc mặt, anh gật đầu: “Ok, vậy tôi không quấy rầy.”

Quả nhiên là hồi âm của countd1009, bên trong chỉ có một nick qq.

Hồ Thiên Long lập tức mở qq thêm bạn tốt, hắn vô cùng chờ mong, nội tâm kích động, tuyến thượng thận cũng bị kích thích, căn bản không để ý tới người ngồi cạnh kia, hướng chỉ trong lòng Hồ Thiên Long hắn đã bay lên mây vì hồi âm của thần tượng.

“Đi thông thả, không tiễn.” Hồ Thiên Long vẫn cúi đầu nhìn màn hình như cũ, trả lời vô cùng có lệ.

Tuy rằng bị hắn đối xử vô lễ nhưng lúc ra khỏi cửa trên môi Walter vẫn mang theo nét cười.

Vừa ra khỏi thang máy, Vương Dịch gọi điện tới.

“Thế nào?” Ngữ khí đối phương rõ ràng mang theo vị bất quá.

Walter cười lắc đầu: “Quả nhiên là đứa nhỏ không có kinh nghiệm xã hội.” Cũng không hiểu quy tắc xã giao nữa, rất dễ đắc tội với người.

“Hừ! Tên Hồ Sưu kia có thể nuôi được đứa nhỏ thế nào?” Vương Dịch cười vui sướng khi người gặp họa, nhân cơ hội loại một đối thủ một mất một còn.

“Nhưng mà, như vậy mới thú vị nha...” Để lại một câu đầy ẩn ý như vậy, Walter cúp máy.

Hồ Thiên Long thêm qq countd1009, đợi nửa giờ đối phương vẫn không phản ứng. Hắn bắt đầu nghiên cứu qq đối phương, tên qq là 10 chữ số ko có quy luật, đến cả ava cũng rất đơn giản, là hình chim cánh cụt nguyên bản. Hồ Thiên Long thấy nhàm chán, chỉ bằng thử hack nick người này. Nick của cao thủ vô cùng có tính khiêu chiến.

Đáng tiếc kế hoạch của hắn còn chưa kịp thực thi, đối phương đã gọi hắn trước.

countd1009: Ha ha

Ánh trắng kinh qua: Ha ha

Kỳ thật Hồ Thiên Long ghét nhất bị dùng hai chữ “Ha ha” này, cảm giác vô cùng có lệ. Nhưng đối phương chào hỏi, hắn lại không thể không trả lời, mà thật sự không biết phải nói cái gì.

countd1009: có phải muốn hack nick qq của tôi không? Qq của tôi thiết lập hệ thống an toàn chống trộm, cậu có thể thử, nhưng là hậu quả là máy tính của cậu có thể bị tê liệt.

“Hừ! Thật kiêu ngạo!” Hồ Thiên Long mắng một câu, anh ta nói vậy không phải là càn khiêu chiến dục vọng của hắn hay sao?

countd1009: Có phải thấy tôi vậy cậu lạ càn muốn khiêu chiến thử không?

“Đet! Anh là con giun trong bụng tôi chắc?” Hồ Thiên Long lại mắng một câu, khoe miệng mang theo ý cười. Người này thật ra lại hợp khẩu vị mình, xem ra bọn họ có thể tán gẫu được.

Ánh trắng kinh qua: Hừ! Anh cho tôi hack qq tôi cũng không làm! Mới có một tháng, chẳng có gì cả! Ông đây không thêm lãng phí thời gian. Đúng rồi, bắt được thằng phá hoại chuyên mục của Đinh Nhất Xuyên chưa?

countd1009: có đối tượng hoài nghi, nhưng giờ chưa có chứng cứ.

Ánh trắng kinh qua: quả thật, việc này làm rất nuốt, không để lại chút dấu vết. Anh phát hiện ra cái gì? Có phải do fan của Chu Hồi Trường không? Gã vẫn không vừa mắt tiểu Xuyên tử. Vẫn ganh đua với nhau, muốn thành tác giả đứng đầu bảng.

Chu Hồi Trường là một chuyên mục giống như Đinh Nhất Xuyên, tác giả cùng có phong cách lộ tuyến khiến người hâm mộ yêu thích, gã vẫn kiên trì chiến đấu với Đinh Nhất Xuyên ở tuyến đầu. Hận không thể mua luôn trang web, đuổi Đinh Nhất Xuyên đi. Gã châm ngòi ly gián, rút củi đậy nòi, hất bát nước bẩn, trò gì cũng từng làm qua. Nhưng gã này là một người giàu có, có chút tiền liền nhàn rồi, thích nhất là “gây sự hại người”, gây lên sóng gió dư luận.

countd1009: Đúng là gã có hiềm nghi rất lớn, nhưng mà gã không có khả năng này, không chừng là thuê người. Đối phương đúng là lợi hại, một chút dấu vết cũng không lưu lại.

ánh trắng kinh qua: Vậy làm sao bây giờ! Một ngày không có bài mới tôi khó chịu!

countd1009: Tôi giới thiệu cho cậu vài bộ tiểu thuyết, phong cách không giống Đinh Nhất Xuyên lắm, nhưng chắc chắn hay.

Countd1009 giới thiệu cho Hồ Thiên Long một bộ tiểu thuyết, tuy rằng tác giả không phải đại thần, khả năng viết truyện cũng không lâu cá lão luyện như Đinh Nhất Xuyên, nhưng thắng ở ngôn từ bình dị, tình tiết khúc chiết, hồi hộp nối tiếp nhau khiến Hồ Thiên Long xem rồi không dừng được.

Sau khi Hồ Thiên Long đọc xong, lại bảo đối phương giới thiệu vài bộ tiểu thuyết nữa, thế mà mỗi lần đều hợp khẩu vị của hắn.

Đồng chí tiểu hồ cảm thấy cuối cùng mình cũng gặp được tri âm, qua mấy ngày rồi cũng quên ân oán cũ, coi đối phương như tri kỉ. Chỉ cần nhìn thấy đối phương login nhất định phải kéo anh thảo luận mấy tình tiết vô lí trong truyện. Hai người cũng có lúc không hợp ý, có khi tranh chấp kịch liệt một chút, Hồ Thiên

Long cầu kính log out. Lần login sau, đối phương chủ động giải thích cầu hòa.

Hồ Thiên Long đối với người bạn tốt này vẫn luôn gắn bó thân thiết, hơn nữa ngày càng có xu hướng thân mật hơn.

7. Chương 7: Tôi Là Wow

Tình cảm của Hồ Thiên Long và countd1009 phát triển rất nhanh. Countd1009 giới thiệu truyện luôn hợp khẩu vị của mình, thậm chí cả mục điện ảnh, truyện tranh, âm nhạc hai người cũng tương tự. Mới có thời gian ngắn khoảng hơn một tuần, Hồ Thiên Long đã coi anh như tri kỷ hàng đầu.

Tuy rằng Hồ Thiên Long trên mạng có vẻ thoải mái, nhìn tin nhắn qq cùng hộp thoại của hắn, bạn có thể nghĩ hắn là một người hoạt bát nói nhiều, kỳ thật hắn cứ như tên trạch nam chẳng giỏi nói chuyện, cũng không biết giao tiếp. Cho nên bình thường hắn tán gẫu với người khác đều lấy cố tắm rửa, ăn cơm, đi ngủ rồi bỏ chạy.

Nhưng ở chung với countd1009 không có loại phiền não này, bởi vì hai người có rất nhiều quan điểm giống nhau, hứng thú dễ nói chuyện, nên lúc nói chuyện đặc biệt lâu hơn. Nếu lúc bạn hoặc không có hứng thú nói chuyện, đối phương sẽ không dây dưa, rất biết điều mà không quấy rầy. Nhưng không khiến người ta cảm thấy lãnh đạm, chỉ cần Hồ Thiên Long rảnh rồi anh sẽ rất nhiệt tình tìm Hồ Thiên Long nói chuyện phiếm, đề tài thường đều khiến Hồ Thiên Long hứng thú.

Tóm lại với cương vị là một người bạn trên mạng, Hồ Thiên Long cảm thấy anh vô cùng hoàn hảo.

Trước kia chỉ lúc cần Hồ Thiên Long mới mở qq, hiện giờ chỉ cần khởi động máy liền đăng nhập qq. nếu vừa onl nhìn thấy ava countd1009 sáng, tâm tình của hắn sẽ phi thường tốt. Nếu đối phương không onl, hắn khó tránh khỏi có chút thất vọng.

Nhưng mà đồng chí tiểu Hồ là người rụt rè, kiêu ngạo, hắn không muốn để đối phương biết mình đã để ý người ta nên cũng không muốn chủ động pm đối phương, mà toàn là chờ đối phương login rồi gửi tin cho mình trước. Mỗi lần đối phương pm mình luôn gửi tới gương mặt tươi cười trông đặc biệt ngốc kia.

Nếu một ngày nào đó phát hiện đối phương login nhưng đợi nửa ngày người ta cũng không gửi mặt cười cho mình, vậy đồng chí tiểu Hồ phải làm sao bây giờ? Chủ động pm đối phương? Đừng đùa, đồng chí tiểu Hồ của chúng ta không phải loại người như vậy. Việc hắn thường làm là login rồi logout liên tục, chỉ cần đối phương còn onl kiểu gì cũng nhận ra sự xuất hiện của hắn.

Nếu như vậy đối phương cũng không phản ứng, Hồ trạch nam chỉ còn cách tung tuyệt chiêu, gửi lời mời tán gẫu. Đương nhiên, hắn sẽ không thực sự cùng đối phương tán gẫu. Chẳng qua cách này có thể cường chế khiến đối phương mở khung đối thoại với mình mà thôi.

Đối đôi phương có phản ứng, hấn lại giải thích vừa nói chuyện với người khác không cẩn thận ẩn nhằm.

Hai người nhất kiến như cổ, đề tài tán gẫu cũng ngày càng nhiều, phạm vi ngày càng rộng, hấn nghĩ nếu đối phương là nữ hấn sẽ yêu qua mạng luôn. Đáng tiếc hấn sớm xem tư liệu của anh, countd1009 là một người đàn ông sản tuổi mình.

Một ngày nào đó hai người đang nói chuyện về tác phẩm tiểu thuyết, Hồ Thiên Long đột nhiên nghĩ đến việc mục đích “thông đồng” ban đầu của họ sớm quên mất.

Ánh trắng kinh qua: Đúng rồi, vụ tiểu Xuyên tử có tiến triển không?

countd1009: Ấy dà, cậu không nhắc đến là tôi quên luôn. Ha ha [lại là biểu tượng cười ngây ngô]

Ánh trắng kinh qua: ==... thật ra.... Tôi cũng quên mất chuyện này.

countd1009: ha ha ha, nhưng là đối phương rất cao tay, trước tôi thử nhiều cách vẫn không tra ra được manh mối. Chỉ sợ tôi không có năng lực này, nhiệm vụ vinh quang này giao cho cậu vậy.

Ánh trắng kinh qua: Tôi mà có năng lực sớm đã bắt được thằng khốn đấy rồi. Nếu không chúng ta tìm người ngoài đi?

countd1009: Ồ? Cậu quen cao thủ?

Ánh trắng kinh qua: Anh cũng là hacker, hấn là có biết đến diễn đàn hacker chứ?

countd1009: Ừ, biết chứ, kì thật tôi còn là hội viên diễn đàn kia.

Ánh trắng kinh qua: hả? Thật à? Id của anh là gì vậy? Có khi chúng ta biết nhau. Tôi là admin thủy khu.

countd1009: Ha ha, tôi biết. Windyprotty chứ gì, id giống id trên web truyện. Tôi sớm đoán được đấy là cậu. Id của tôi là wow.

Ánh trắng kinh qua: Cái gì?! Anh là wow?!!

Đây đúng là một viên đá khơi lên cả sóng thần mà, Hồ Thiên Long nằm mơ cũng không nghĩ đến tên countd1009 này là wow? Một người bị thần hóa, một người mình vẫn coi như cái đinh trong mắt, thế mà lại ngày nào cũng trò chuyện cười nói với mình, tán gẫu thế nào lại tán ngay vào trạch nam hacker? Thế giới này thật nhỏ bé, thật kỳ diệu!

countd1009: Sao vậy? Cậu không tin?

Bởi vì quá khiếp sợ, Hồ Thiên Long sửng sốt một lúc lâu mới có phản ứng.

Ánh trắng kinh qua: Đúng là có chút khó tin, anh chính là thiên tài hacker wow à?

countd1009: Đúng vậy. Nhưng mà thiên tài cái gì, có chút phóng đại rồi.

Ánh trắng kinh qua: Admin khu bản vụ?

countd1009: Đúng vậy, cần tôi dùng tin nhắn diễn đàn chứng minh một chút không?

Ánh trắng kinh qua: ... thật ra không cần. Anh thật sự đi làm tổng giám kỹ thuật ở Microsoft à?

countd1009: Ha ha ha, đều là mạng nói linh tinh, thế mà cậu cũng tin? Tổng bộ Microsoft ở Mỹ, cậu không thấy IP tôi là ở trong nước à?

Ánh trắng kinh qua: Ày, cao thủ như anh sửa địa chỉ IP dễ như ăn kẹo không phải sao?

countd1009: Cảm ơn khích lệ, nhưng mà thật sự tôi không làm ở đó.

Ánh trắng kinh qua: Anh thật sự là wow?

Bên kia không trả lời, hơn nửa ngày mới thấy gửi thư đến. Hồ Thiên Long vừa mở ra, là diễn đàn hacker, thế mà lại là topic ở thủy khu của bọn hắn. Tiêu đề: Windyprotty, là tôi!

Lúc Hồ Thiên Long nhìn thấy topic này phía dưới đã có khá nhiều cmt, hắn bắt đầu chịu khổ.

Kỳ xích đại/nhũ: Đây là topic thổ lộ, đã xem xong.

Tỷ tỷ canh kiện khang: Thì ra ôn đế và đại thần là loại quan hệ này nha?

Lưu điều cường bách chứng hoạn giả: Có IQ, không giải thích.

Hồ Thiên Long xóa topic, nếu cứ để đấy không chừng ngày mai có tin đồn hắn và wow sinh con!

Ánh trắng kinh qua: Được rồi, tôi đã biết, anh thật sự là wow. Chúc mừng nha, admin được hoan nghênh

nhất.

countd1009: sao tôi cảm giác có vị chua nha?

Ánh trắng kinh qua: Đương nhiên chua. Tôi phí sức làm admin nhiều năm như vậy, anh làm admin chưa được nửa tháng đã được hoan nghênh, có thể không chua sao? Hừ, tôi muốn tìm ra diện mạo thật của anh mà PK!

countd1009: PK tôi tôi sợ nha. Nếu mà cậu thật lòng, ra ngoài ăn bữa cơm thật ra cũng được.

Hồ Thiên Long chần chờ, hắn không biết trả lời thế nào. Từ trước đến giờ hắn không nghĩ đến chuyện gặp bạn trên mạng, hắn không thích lẫn lộn thật ảo. Nhưng từ chối lại sợ đối phương buồn lòng, về sau không muốn làm bạn của mình nữa. Hồ Thiên Long thật sự quý người bạn này, chẳng vì biết đối phương là wow mà mình coi như cái đinh trong mắt mà tình cảm này thay đổi. Hắn đành nói trái nói phải cho qua chuyện.

Ánh trắng kinh qua: Nói thật đi, anh ăn gian hử?

Đối phương không hỏi lại chuyện cũ nữa, đành trả lời.

countd1009: Ha ha, bị cậu phát hiện? Thật ra tôi dùng nick ảo bình chọn cho mình.

Ánh trắng kinh qua: Cái đệt! Thật quá ti bỉ, hạ lưu... nhưng mà tôi cũng thế.

Cảm giác của Hồ Thiên Long với countd1009 lúc này thật kì lạ, sau khi biết anh là wow, dịch ý thế mà lại được hóa giải, ngược lại còn càng kính nể anh hơn, càng gia tăng hảo cảm với countd1009. Nếu lúc này đối phương lại nói muốn gặp mặt không chừng hắn sẽ đồng ý.

Đáng tiếc countd1009 không nhắc lại yêu cầu này, nhưng có một người khác mời.

Điện thoại nội tuyến vang lên, Hồ Thiên Long tùy tiện ấn nghe. Giọng nói ngọt ngào của thư kí truyền tới: “Hồ quản lý, điện thoại của tổng giám Walter Fei.”

Hồ Thiên Long nhíu mày, ấn tượng với người nọ không tốt, căn bản không muốn gặp anh: “Nói với anh ta tôi không ở đây.”

Thư kí nói: “Vâng. Nhưng mà tổng giám Walter Fei nói, hắn đã sớm biết anh sẽ trả lời như vậy nên nhờ tôi chuyển lời. 8h tối nay tầng 5 ở khách sạn Thế Kỷ chờ anh cùng ăn tối. Nếu anh không đi hạng mục này sẽ được chuyển cho bên Tâm Lăng.”

“Cóp cop.” Hồ Thiên Long suýt chút nữa đập hồng bàn phím, tên khốn kiếp kia thật đáng giận!!!

8. Chương 8: Hẹn Hò

Hồ Thiên Long lục tung lên mới tìm được một chiếc T-shirt bị ố vàng, tóc đánh rối như tổ chim, cố ý làm bản thân trông thật lồi thoi mà đi vào khách sạn lớn. Đây là nhà hàng cao cấp nhất, nếu quần áo không chỉnh tề hoặc mặc đồ không có cổ áo và tay áo thì không thể đi vào. Nhìn dáng vẻ lồi thoi phản chiếu trên sàn đá cẩm thạch, Hồ Thiên Long thật vừa lòng, hẳn chắc chắn mình sẽ bị bảo vệ đuổi về.

Vậy thì không phải là hắn không đúng hẹn mà do bảo vệ không cho hắn vào ! Đồng chí tiểu Hồ tính toán rất tốt, quả nhiên đúng như hắn đoán trước, còn chưa vào cửa lớn đã bị bảo vệ ngăn ở cửa : “ Xin tiên sinh dừng bước, quần áo không chỉnh không thể bước vào . ” tuy là dùng từ lễ phép nhưng trong giọng nói rõ ràng mang theo khinh miệt.

Hồ Thiên Long vui vẻ, hắn chưa bao giờ bị miệt thị mà lại vui như vậy, đang muốn xoay người rồi đi lại đúng lúc nhìn thấy người đang từ ngoài vào.

Anh ta bày ra vẻ mặt tươi cười ôn hòa, hỏi bảo vệ : “ Xin hỏi vì sao bạn tôi không thể vào ? ”

Worle dáng người cao lớn, tuy cười nhưng vẫn tạo cho người ta cảm giác áp bách. Bảo vệ bị hỏi có chút lúng túng : “ Anh ta... quần áo anh ta không chỉnh tề. Theo quy định của khách sạn nếu không có cổ áo hoặc tay áo thì không thể vào. ”

Worle vẫn cười, nhưng trong nụ cười kia bao hàm vài phần lạnh lùng : “ Chúng tôi vào ăn cơm, cũng không phải là đến chơi bời, mặc cái gì rất quan trọng à ? ”

Khiếp sợ khí thế của Worle, bảo vệ không khỏi lùi về phía sau.

Ngược lại Hồ Thiên Long khuyên nhủ : “ Quên đi, hắn cũng chỉ làm theo quy định thôi, không cần làm khó xử. Walker Fei tiên sinh mời tôi dùng bữa tối tôi rất mừng. Ừm... có lòng là được rồi, tôi thấy hay là để hôm nào.... ” hắn đang muốn nhân cơ hội rút lui.

Worle lại giữ chặt vai của hắn, không cho hắn lùi bước. Sau đó, anh ta cởi tây trang của mình ra khoác lên người Hồ Thiên Long. Áo khoác vẫn mang theo nhiệt độ cơ thể của Worle, Hồ Thiên Long nhất thời cảm thấy không được tự nhiên, xoay người sang chỗ khác không muốn cho anh ta thấy biểu tình bối rối của mình. Lại không biết rằng bộ dáng xấu hổ của hắn phản chiếu trên cửa thủy tinh không giấu được chút nào. Hắn luống cuống tay chân muốn cởi chiếc áo khoác kia ra.

Worle nhìn cửa thủy tinh trước mặt một cái, khóe miệng nhếch lên, tóm lấy tay hắn, xoay người lại nói với bảo vệ : “ Hiện tại hắn có áo rồi, có thể để chúng tôi vào chưa ? ”

“ Ồ... đương nhiên là rồi. ” Bảo vệ quơ tay mời họ vào, tuy rằng không biết người nước ngoài này nhưng khí thế của hắn thật sự dọa người, nếu hắn dám nói “ không ”, không chừng đối phương sẽ không tử tế nữa

đâu.

Âm nhạc du dương, đèn mờ ảo, hoa tươi kiêu diễm, món ăn tinh xảo, rượu ngon cam thuần... tất cả đều hoàn hảo như vậy, romantic như vậy, trừ người ngồi ở đối diện.

Về ngoài của tên kia thật sự có thể nói là cảnh đẹp ý vui, nhưng từ khi biết bộ mặt thật của đối phương thì Hồ Thiên Long đã có tâm phòng bị với người này. Đặc biệt sau vài lần bị anh ta trêu chọc lại càng không muốn tiếp xúc, chỉ sợ rơi vào bẫy của anh ta.

Hồ Thiên Long đối với một bàn mỹ thực này không nuốt nổi, hôm nay hình tượng của hắn lồi thối như thế, với tính cách ác liệt của đối phương hắn sớm đã chuẩn bị tâm lý bị đối phương chế nhạo. Không ngờ người nước ngoài này không trêu đùa hắn, vậy mà lại dùng ánh mắt dịu dàng thăm thiết nhìn hắn, làm Hồ Thiên Long lại càng sợ hãi thêm, mang cơ chế phòng bị đẩy lên mức cao nhất.

Worle tao nhã lau khóe miệng nói : “ Hồ tiên sinh dường như không quá hài lòng với đồ ăn chỗ này thì phải ? ”

“ Không không, ngon lắm ngon lắm. ” Rõ ràng là câu nói dối, đồ ăn trước mặt hắn chỉ bị ăn mấy miếng, những thứ khác vẫn nguyên.

Worle vẫn cười, cũng không vạch trần : “ A, vậy thì quá tốt. lần sau chúng ta lại cùng ăn cơm trưa đi. ”

Hồ Thiên Long vội vã trả lời, thuận miệng nói có lệ : “ Vâng, lần sau lần sau. ”

Sát ! Tên người nước ngoài này đúng là khó chơi, Hồ Thiên Long đưa đẩy vài câu : “ Gần đây tương đối bận rộn, chờ hạng mục này hoàn thành rồi tính tiếp... ” Chờ hạng mục này hoàn thành, iền an toàn chui vào túi, ông đây mặc kệ tên ngoại quốc mi !

Worle cũng không phải loại đèn cạn dầu : “ Có vẻ khó nha, Hồ quản lý thẹn thùng như vậy, lần nào hẹn cũng không chịu nể mặt, toàn là vì hạng mục mới đồng ý. Nếu hạng mục này hoàn thành lại càng không muốn hẹn hò với tôi rồi ? ”

Mặt Hồ Thiên Long đỏ lên, cuống quýt nhìn bốn phía. Hẹn hò cái khỉ gì ?! Nếu để cho người khác nghe được không phải hiểu lầm sao ? Tên ngoại quốc kia mặt dày thì không nói, nhưng sự trong sạch của mình không muốn bị hủy ! May mắn bên cạnh ngoại trừ một nhân viên đứng ở góc thì không có người khác để ý.

Hồ Thiên Long trừng mắt nhìn Worle một cái : “ Hẹn hò gì chứ ?! Có thể dùng từ nói chuyện được không ? ”

Worle hời hợt cười cười, thoát nhìn chẳng hề có thành ý : “ Sorry, tiếng trung của tôi không tốt. ”

Tiếng trung không tốt ? Nói nhiều như vậy không mắc lỗi, thế mà còn bảo không tốt ?!

Hồ Thiên Long đứng lên : “ Dù sao tôi cũng không ăn cơm với anh nữa, anh quên chuyện này đi ! ” Nói xong lập tức rời đi.

Worle uống cạn ly rượu đỏ , cười đầy thâm ý : “ Không chắc lắm nha... ”

Lần đầu tiên Hồ Thiên Long phá lệ gọi countd1009 trước. Đối phương rất nhiệt tình trả lời, không hề làm bộ như Hồ Thiên Long .

countd1009:

Khó có dịp nha, trời đổ mưa đỏ rồi sao

Ánh trăng kinh qua :

Là tôi không cẩn thận nhấn nhầm.

countd1009:

Ấy, vậy tôi đi nha.

Ánh trăng kinh qua:

Đừng, đã lên rồi còn đi cái gì? Nói chuyện với tôi đi, hôm nay khá bực mình.

countd1009:

Sao vậy? Tối tháng à?

Ánh trăng kinh qua:

Anh mới tối tháng ấy! Cả nhà anh đều tối tháng!

countd1009:

Được rồi được rồi, là tôi sai. Xuôi xuôi nha.

Ánh trắng kinh qua:

Hôm nay bị một tên khốn ép đi ăn cơm với hắn, tôi quá ghê tởm ăn không vào.

countd1009:

Hả? Hắn xấu lắm sao?

Ánh trắng kinh qua:

Không... dù sao cũng là một tên mặt người dạ thú!

countd1009:

câu này nghe lại tưởng gái ngoan bị sàm sỡ?

Ánh trắng kinh qua:

Anh mới là gái ngoan ấy!

countd1009:

Ừ, cả nhà tôi đều là gái ngoan là được rồi chứ gì? Tên kia có cừ oán gì với cậu vậy? Sao cậu ghét hắn thế.

Ánh trắng kinh qua:

Cái tên rắp tâm bất lương, luôn đùa cợt, còn quần quít lấy tôi, tôi chưa thấy ai không biết xấu hổ như hắn!

Kỳ thật Hồ Thiên Long muốn nói tên ngoại quốc kia luôn trêu chọc hắn, chơi đùa hắn, nhưng mà nghĩ lại mình là một người đàn ông thế mà lại bị một tên khác trêu chọc, mất mặt biết bao, vì vậy đành sửa lại một chút.

countd1009:

ây, nếu như vậy, thật ra cậu có thể làm ngược lại mà.

Ánh trắng kinh qua:

là sao?

countd1009:

hắn đùa cợt cậu cậu cũng có thể đùa cợt hắn. Hắn quần quít cậu vì cảm thấy đùa cậu rất vui, cậu càng trớn hắn càng muốn đùa. Nếu cậu chủ động quần lấy hắn, ban đầu hắn sẽ cảm thấy cao hứng, nhưng ngày nào cũng quấy rầy hắn 24/24, quần quít lấy hắn, làm phiền hắn, tuyệt đối có thể chinh lại hắn.

Ánh trăng kinh qua:

có loại chuyện này à? Có được không?

countd1009:

cậu thử xem, không thử sao biết có được hay không?

Hồ Thiên Long bán tín bán nghi, đang muốn hỏi lại, di động lại vang lên. Hắn tiếp điện thoại.

“Thân ái, nhớ tôi không?”

Hai mắt Hồ Thiên Long trừng trừng, âm thanh này, ngữ điệu này làm người ta căm ghét....

“Walker Fei?! Sao anh biết số di động của tôi?”

“Ha ha, ngạc nhiên không? Hồ Sư tiên sinh nói cho tôi biết.”

Ông bố phản đồ!

“Anh cho ông ta lợi lộc gì?”

Đừng nói như vậy, chúng ta là đối tác hợp tác, cần tăng cường phương thức liên lạc, ông ấy nói cho tôi biết cách liên lạc với cậu là bình thường.”

Bên kia Hồ Thiên Long không nói gì, căn bản không tin, bố hắn còn không rõ sao? Có tiền là hai mắt sáng lên, đến đứa con cũng bị mưa dầm thấm đất, từ bé đã yêu tiền. Tuy rằng là nhà mở công ty nhưng một chút lợi nhỏ cũng không bỏ.

Worle ở bên kia khẽ cười một tiếng: “Được rồi, tôi đổi tin tức với ông ấy, nói với ông ấy đêm nay Vương

tổng hẹn tổng tài của Hoàn Mỹ – Uyển Mỹ phu nhân đi ăn cơm.”

Đệch! Ông già này, nhiều năm như thế mà tà tâm còn chưa chết? Con gái người ta cũng lớn thế rồi.

“Nhắc đến ăn cơm, tôi chân thành mời Hồ quản lý trưa ngày mai đi ăn cơm với tôi.”

Hồ Thiên Long từ chối theo phản xạ có điều kiện: “Không rảnh!”

“Vây à... vậy tôi mang chuyện cậu thăm mền cô Chu Tiên nói với cô ấy thì sao?”

“Sao đến chuyện này anh cũng biết...” Hồ Thiên Long tức giận, dựa vào hiểu biết của mình chắc lại là ông già kia nói với người ngoài rồi. Hắn nghĩ rồi lại nghĩ, tương kế tựu kế, thử nghiệm biện pháp countd1009 nói một chút, vậy nên đáp: “Được, đúng là vinh hạnh của tôi, mai gặp ở cửa hàng Kim Ký.” Nói xong không cho anh cơ hội trả lời, ngắt máy luôn.

Worle cũng ngắt máy, nhìn sông lớn ngoài cửa sổ, trên mặt lộ vẻ cười đắc ý.

9. Chương 9: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân

Kim Ký là một quán ăn ven đường, Hồ Thiên Long cố ý chọn quán ăn thoạt nhìn không sạch sẽ, lại ồn ào náo nhiệt, thậm chí còn có chút mùi vị khác thường này, chính là vì muốn thấy tên Worle mặt người dạ thú lúc nào cũng mặc tây trang phải xấu mặt.

Đáng tiếc Hồ Thiên Long lại lần nữa thất vọng rồi, Worle là loại người nào? Vừa nghe tên Kim Ký có vẻ dân dã, anh ta đã đại khái hiểu ra, sau khi nghe ngóng liền nở nụ cười. Đúng là tên nhóc kia bày trò.

Cho nên lúc Worle tới đón Hồ Thiên Long, mặc một chiếc áo sơ mi cùng quần bò làm đồng chí tiểu Hồ cảm hận không thôi. Hai người ngồi trên ghế băng, nhìn ruồi bay tới bay lui trên bàn dính mỡ.

Hồ Thiên Long cười thật sự giả tạo: “Ây dà thật có lỗi, loại địa phương này chắc tổng giám Walker Fei chưa tới bao giờ đi? Nhất định là không quen.”

Worle uống một ngụm nước, cười cũng không chân thành: “Đâu đâu, có cơ hội ở gần Hồ quản lý, tại hạ là vạn phần vinh hạnh.”

“Ha ha ha, tuy là bề ngoài không tốt lắm, nhưng hương vị món ăn không tồi đâu...” Vừa dứt lời, một người đàn ông to lớn như gấu bưng hai bát đến, “bộp!bộp!” hai tiếng: “Hai bát mỳ trứng cá to.”

Hồ Thiên Long thấy rõ móng tay “gấu lớn” nhúng vào bát nước.

Walker Fei cười châm chọc: “Tôi nghĩ hương vị không tồi chắc là vì họ bỏ thêm gia vị đặc biệt bên trong?”

“Gấu lớn” vừa nghe thế: “Vị khách này thật có mắt, đúng vậy, mỳ này là do tôi tự tay cán, tự tay kéo. Gia vị bên trong là tôi chế suốt đêm, chiêu bài bí phương đặt biệt của cửa tiệm, chỗ khác tuyệt đối không có!” Nói xong, hắn dùng ngón tay lau lau nước mũi.

Mặt Hồ Thiên Long tái mét, Worle cười đầy thâm ý: “Ừ, tôi thấy chỗ khác đúng là không có...”

Ông kia cho rằng được khách lệ, cười đến đắc ý: “hai người cứ từ từ ăn, tôi không làm phiền nữa.” Nói xong xoay người, dùng “chiêu bài bí phương độc môn” đi đón khách.

Worle cười đến tha thiết: “Hồ quản lý, ăn mì đi. Không phải nói là hương vị không tồi sao?”

Hồ Thiên Long cười mỉa, đẩy về phía trước: “Tôi không đói bụng, tổng giám Walker Fei ăn trước đi.”

Worle cười càng sáng lạn, lại đẩy về phía Hồ Thiên Long: “Cậu mời khách, cậu không ăn sao tôi dám ăn? Cậu cứ ăn trước đi.”

“Thôi anh ăn trước đi.”

“Ồ? Phải là cậu ăn trước...”

Bát mì có thêm “chiêu bài bí phương độc môn” kia cứ như vậy đẩy đến đẩy đi trước mặt bọn họ. Cuối cùng Hồ Thiên Long không cẩn thận, tay dùng sức, “chiêu bài bí phương độc môn” kia cứ vậy đổ ra ngoài, về phía trước nửa mét, trong phạm vi 360 độ quanh người, hệ số độ khó 3.8

cúi cuối cùng “bẹp” một tiếng bay vào đầu người ngồi phía sau anh.

Tốt lắm, lần này họ không cần ăn bát mì “gia vị” này, có thể tạm bảo vệ cái mạng nhỏ rồi? Các người nhầm rồi, thật bất hạnh, ba người ngồi phía sau họ cũng không phải là người thường.

trong đó, người bất hạnh bị bát mì “gia vị” đập trúng chính là người mặc áo ba lỗ bó sát, tóc vàng húi cua, cơ thể to lớn. Bên trái hắn là một người đàn ông tóc đỏ, cũng như vậy, dáng người cũng rất cao. Người đàn ông ngồi bên phải buộc tóc đuôi ngựa, bên người mang theo một thanh đao lớn. Nhân tiện nhắc tới, ánh mắt mỗi người bọn họ đều lộ ra hung quang.

Kẻ tóc húi cua cơ bắp kia vỗ bàn đứng lên: “Đờ mờ mày! Nhóc con mày chán sống à

Hồ Thiên Long sợ tới mức mặt không còn chút máu, lùi lại phía sau: “Đại, đại ca, tôi không cố ý...”

ba người kia vừa thấy hấn lộ ra vẻ sợ hãi như con dê béo, lập tức lộ ra ánh mắt: thằng này có thể thịt.

Kẻ tóc húi cua cơ bắp, mặt dữ tợn: “Hừ! Không phải cố ý mà là cố tình phải không? Chỗ này lớn như vậy, trúng ai không trúng lại trúng vào đầu ông đây?! Gan lớn lông dài hả? Mà có biết ba bọn ta là ai không?!”

Hồ Thiên Long bị dọa không nhẹ, lắc đầu: “Không, không biết.”

Tóc húi cua cơ bắp kiêu ngạo đạp một chân lên ghế: “Các anh em, bổ sung kiến thức cho nó!”

Đầu tóc đỏ vung tay một cái: “Quyền hoàng!”

Kẻ tóc đuôi ngựa rút đao ra: “Thị Hồn!”

Tóc húi cua cơ bắp làm một tư thế tiêu chuẩn, khoe cơ thể: “Hồn Đầu La!”

Ba người bày ra đội hình siêu nhân đặc công, đồng thanh hô: “Bá Vương đầu đường, chính là bọn ta!”

Hồn Đầu La cười to đúng kiểu người xấu: “Hừ hừ, sợ rồi sao?! Sợ thì nhanh nhận lỗi với ông đây, bằng không ta mang bán mi sang Thái Lan!” Nói xong, tay không quy củ mà sờ lên gương mặt nhỏ của Hồ Thiên Long.

Worle nhảy lên, nói: “Tôi thấy vẫn là để tại hạ đưa chư vị đến Thái Lan đi!” Hét lớn một tiếng, anh một cước đá bàn tròn ngã ngửa, văng vào ba tên bá vương đầu đường kia/ Ba tên kia cũng phải đồ ngốc chờ bị đánh, lập tức ba người quây một người. Kể cũng lạ là ba tên kia chỉ là gối thêu hoa, đứng nhìn đáng vẻ khô ngô cao lớn, mới chịu mấy đòn của Worle đã kêu cha gọi mẹ chạy chối chết.

Ông chủ Kim Ký hoảng sợ vội vàng mang đầu bếp chạy tới: “Ai u, cửa hàng tổ truyền của tôi! Băng ghế cổ của tôi ơi! Cái bàn bảo bối của tôi ơi! Bát mì bí phương độc môn của tôi ơi... các người khổ quá...”

Worle không chịu nổi tên kia gào khóc thảm thiết bên tai mình, vô cùng hào phóng mà rút mười tờ Mao chủ tịch ra: “Không cần trả lại!”

Kim Sơn vừa thấy, a, là kẻ ngốc sao! Không nắm chặt không phải ngu sao? Vậy là gào càng hăng say: “Cậu không cần vũ nhục tôi như vậy! Chút tiền đó đã muốn đổi lấy bảo bối tổ truyền nhà tôi?! Không có cửa đâu!”

Trong lòng Hồ Thiên Long thầm kêu sáng khoái, không hổ là bạn bè của ông già Hồ Sư nhà hấn, kỹ thuật

mọi tiền đúng là hạng nhất!

Worle quay đầu, nét cười trên mặt ngày càng lạnh: “Nếu ông cảm thấy tôi vũ nhục ông, tôi sẵn sàng lấy lại tiền.”

Có thể làm bạn bè của Hồ Sơu, Kim Sơn cũng là một lão hồ ly. vừa thấy tên ngoại quốc này là một kẻ khó chơi, nếu làm căng hơn hẳn định trộm gà không được còn mất nắm gạo. Hắn cầm một vụn trong tay: “người trẻ tuổi lúc nào cũng xúc động, đại thúc ta đại nhân đại lượng, ta tha thứ cho cậu. Được rồi, lần sau đừng như vậy nữa.” Nói xong liền sai người đuổi khách.

Lúc Worle quay mặt nhìn Hồ Thiên Long, mặt đã hiền hòa hơn rất nhiều: “Cậu không sao chứ?”

Cảnh tượng sau khi anh hùng cứu mỹ nhân, mỹ nhân lấy thân báo đáp không xảy ra. Biểu hiện của Hồ Thiên Long có chút lãnh đạm: “À, không có gì. Hôm nay không ăn được rồi, để lần khác, tôi về trước đây.”

“Tôi đưa cậu về.” Worle bấm riết không tha.

“Không cần, công ty ở ngay đây thôi.” Biểu tình rõ ràng có chút khinh thường.

Worle không rõ, chẳng lẽ hình tượng của mình kém như vậy? Rõ ràng giúp Hồ Thiên Long, đối phương không những không cảm kích mà còn tỏ ra càng chán ghét hơn.

Nếu không thể dùng thân phận thật sự đi hỏi, Worle chỉ có thể đi đường vòng cứu quốc, nói bóng nói gió.

countd1009:

Không phải hôm nay cậu nói đi ăn cơm với tên đáng ghét kia sao? Sao về nhanh vậy?

Ánh trắng kinh qua:

Đừng nói nữa! Cái tên không ra gì, thế mà lại mời mấy tên côn đồ đến làm tôi sợ, sau đó giả bộ đại hiệp ra tay cứu tôi. nghĩ chiều này có thể thay đổi cách nhìn về hắn, hắn cho tôi là đồ ngu chắc?

countd1009:

Sao cậu biết do hắn mời tới? Không chừng người ta thật sự giúp cậu thì sao?

Ánh trắng kinh qua:

Xời! Tôi chưa bao giờ thấy tên côn đồ nào vô dụng như vậy, hần căn bản chưa đụng tới mấy tên kia, bọn họ đã chạy trốn. Vậy còn không phải là đóng kịch à? Hơn nữa tên kia trong bụng toàn ý đồ, sao có thể có ý tốt giúp tôi được? Nhất định là hần sắp đặt mấy tên côn đồ đó đến làm tôi sợ, nhân dịp giễu cợt tôi, cuối cùng còn làm người tốt, vừa diễn vừa cười tôi ngu dốt! Coi tôi là tên nhóc ba tuổi để lừa như vậy chắc?

Worle lệ rơi đầy mặt, có miệng khó trả lời, anh làm người quá thất bại rồi? Oan uổng quá! Lúc này anh thật sự không sắp đặt, anh hùng cứu mỹ nhân là thật!

10. Chương 10: Tôi Là Gay

Countd1009:

Không đáng sao? Trêu đùa cậu cần bày trò lớn vậy sao? Chẳng lẽ cậu là con gái? Hần muốn theo đuổi cậu?

Ánh trắng kinh qua:

Gái cái đầu anh! Anh mới là gái ấy! Dù sao tên tiểu nhân kia thấy tôi thuận mắt, trăm phương ngàn kế muốn phá tôi!

Worle có thể tưởng tượng được được dáng vẻ tạc mao của Hồ Thiên Long ngồi trước máy tính lúc này. Nếu bình thường, chính mình nhất định sẽ cười đắc ý một trận. Nhưng hôm nay lại ngạnh ở yết hầu, thế nào cũng không thấy thoải mái.

Countd1009:

Tôi có việc, đi trước, lát nói chuyện sau.

Worle càng nghĩ càng buồn bực, càng nghĩ càng không rõ, chính mình tới giờ ngoại trừ

thỉnh thoảng đùa giỡn một lần hai lần, còn lại đều cư xử lịch thiệp, vì sao ấn tượng của Hồ Thiên Long với mình lại kém đến vậy?

Đúng vậy, ngay từ đầu là anh dụng tâm kín đáo, có mục đích đặc thù mới tiếp cận Hồ Thiên Long. Nhưng mà không ngờ sau khi thấy hần, mới phát hiện đối phương là người thú vị như vậy. Phản ứng như mèo thật sự khiến anh không khống chế được dục vọng muốn đùa giỡn. Dần dần, thậm chí còn vút mục đích ban đầu ra phía sau. Càng nhìn hần càng thấy thuận mắt, càng xem càng thích.

Nếu bạn có hảo cảm với một người, lại phát hiện ra người đó vô cùng chán ghét bạn, cảm giác này thật sự rất khó chịu!

Worle xử lý văn kiện một chút, lại vẫn không thể tĩnh tâm tập trung vào công việc. Anh đứng lên tự pha cho mình một ly cà phê, lại ngồi xuống xem văn kiện, không đến 10 phút, anh lại mở qq ra, gọi thư ký vào hỗ trợ gõ chữ. Kỳ thật tiếng Trung của hắn không tồi, nghe nói xem không thành vấn đề, nhưng mà viết còn không tốt, chỉ chờ để người khác viết thay.

Countd1009:

Còn ở đó không?

Ánh trắng kinh qua:

À, anh làm xong rồi?

Countd1009:

Đúng vậy.

Countd1009:

Rốt cuộc tên tiểu nhân kia làm gì với cậu, sao cậu lại cho rằng người ta nhìn cậu không thuận mắt?

Ánh trắng kinh qua:

Chính tai tôi nghe hắn nói.

Worle kinh ngạc, chính mình nói với hắn như vậy hồi nào? Anh còn chưa ra lệnh, thư ký đã thực tự giác gõ chữ, dù sao anh cũng thực sự rất ngạc nhiên.

Countd1009:

Chính miệng hắn nói với cậu hắn không vừa mắt cậu?

Ánh trắng kinh qua:

Không phải. Tôi ở trong WC không cẩn thận nghe thấy hắn nói với người khác.

Worle hồi tưởng một chút, hình như đúng là có chuyện như vậy. Chẳng lẽ là lần cùng Vương Dịch đến bàn chuyện với Hồ Sư? Lúc ấy Hồ Thiên Long ở trong WC đúng lúc nghe thấy anh nói chuyện với Vương Dịch

sao?

Vậy thì quá trùng hợp rồi? Đâu phải là diễn phim cầu huyết đầu! Hơn nữa anh nhớ lúc đó anh cũng không nói là không vừa mắt hấn mà. Chỉ nói là hấn rất thú vị, có thể chơi đùa.... Ặc, không chừng mấy câu này làm tổn thương lòng tự tôn của hấn, cảm thấy mình coi thường hấn.

Countd1009:

Có phải có hiểu lầm gì không, có lẽ hấn có ý đó đâu.

Ánh trắng kinh qua:

Hiểu lầm cái gì? Chính là ý đấy! Dù sao hấn coi thường người khác. Anh đừng nói tốt cho hấn, anh không biết hấn chính là quỷ đáng ghét, chờ anh gặp rồi anh sẽ biết hấn khiến người ta chán ghét cỡ nào. Tôi nói với anh!#\$###\$#@\$\$%^*

Hồ Thiên Long đúng là như một oán phụ, lên án tội trạng của Worle với Countd1009. Nói một mạch không ngừng nghỉ cũng không sợ tay bị rút gân. Đến cả chính Worle cũng không khỏi hoài nghi người hấn nói là mình sao? Anh có làm chuyện gì khiến người người oán thán sao? Mấy tội danh đó nhiều nhất anh chỉ thừa nhận mình từng đùa giỡn đối phương hai ba lần thôi mà.

Ánh trắng kinh qua:

Tóm lại, hấn chính là một tên mặt người dạ thú, lòng lang dạ sói! Ai cũng không thấy bộ mặt thật của hấn, còn tưởng rằng hấn là thanh niên tốt!

Countd1009:

Không ngờ, bình thường tôi nói với cậu thế nào cậu cũng không trả lời quá hai câu, sao vừa nhắc đến người kia cậu lại kích động như vậy?

Ánh trắng kinh qua:

Kích động cái gì?! Tôi đây là phản nộ!

Countd1009:

Được rồi, tôi thấy biểu hiện của hấn giống như nam sinh trung học bắt nạt cô gái mình thích chút thôi, hấn hấn là thích cậu lắm?

Nói xong câu này, cả ba người đều chấn kinh.

Tay thư ký đang gõ chữ run lên, còn chưa kịp hỏi có thật sự muốn gửi tin không thì tin tức đã gửi sang rồi.

Hồ Thiên Long chấn kinh, tin này ngang bằng nói với hắc Bush và Bin Laden là anh em ruột, sao có thể thế được? Nhưng mà nghĩ lại, hình như cũng đúng, chẳng lẽ...

Không thể nào không thể nào! Không thể thế được, mình cũng không phải con gái! Hai người đàn ông, sao có thể thế được... Tuy rằng tự nhủ là không thể, nhưng mặt Hồ Thiên Long vẫn không nhịn được mà đỏ lên, miên man bất định...

Nhưng mà khiếp sợ đến chỉ sợ là chính bản thân Worle. Câu nói kia là anh bỗng dưng nói ra. Đáng sợ chính là, nhà tâm lý học từng nói, con người nói sai hoặc bỗng dưng nói ra điều gì đó thì đều phát ra từ tiềm thức. Chẳng lẽ sâu trong nội tâm, khi chính mình còn chưa phát hiện, thật sự đã coi trọng tên Hồ Thiên Long kia?

Worle đuổi thư ký ra ngoài, lại tự pha cho mình một ly cà phê, chậm rãi tự hỏi. Anh tự liệt kê ra 30 điều phản bác luận điểm này, cuối cùng cảm thấy vừa lòng, mới khôi phục bình tĩnh trở lại máy tính tiếp tục đánh chữ.

Countd1009:

Sao vậy?? Không nói? Chẳng lẽ tôi nói trúng? Hay là nói, kỳ thật cậu thầm mến người ta?

Ánh trắng kinh qua:

Xi! Tôi khinh thường không thèm trả lời, đừng nói đến chuyện này vốn dĩ không thể, mà ông đây còn thật sự không thích bị tên quỷ đáng ghét kia bám lấy, tôi cũng sẽ không thích hắc!

Câu này mười phần khí thế, ai biết được lúc này mặt Hồ công tử đỏ bừng như đèn lồng?

Nhưng mà những câu này thật sự đã kích tự tôn cùng kiêu ngạo của Worle. Anh Worle • Offen • Walker Fei, thiên tài của gia tộc Bạo Phong trong truyền thuyết, từ khi sinh ra xung quanh đã không thiếu người ca ngợi tán thưởng, ngưỡng mộ anh, yêu quý anh, người yêu anh nhiều như nước dưới sông. Có khi nào thì chịu cảnh bị lạnh nhạt thế này? Nếu không phải vì lúc trước muốn trả thù tên tiểu tử Á Châu này anh cũng sẽ không cố ý tới Thiên Triều làm việc, thậm chí có lẽ còn không thèm liếc mắt nhìn thẳng nhóc này một cái!

Hồ Thiên Long chẳng qua là một tên tính cách không được tự nhiên, tính tình táo bạo, diện mạo bình thường, tiểu trạch nam lười thôi! Nếu nói ghét, phải là anh nói ghét bỏ tên tiểu trạch nam kia mới đúng chứ, dựa vào cái gì mà hắc nói ghét bỏ anh?

Nếu nói tới Worle, người ngoài tuyệt đối không nhìn thấy khuyết điểm, chẳng những vẻ ngoài đẹp trai, thông minh, hành xử lịch thiệp, thái độ thân sĩ, trong mọi trường hợp đều là tiêu điểm của mọi người, nhìn thế nào cũng thấy mọi việc thuận lợi. Nhưng chỉ người trong gia tộc bọn họ mới biết, vị thiên tài gần gũi này chỉ có vẻ ngoài, trong bụng là một đồng mưu mô. Vấn đề lớn nhất là từ khi còn nhỏ, anh ta đã rất thích nhớ thù.

Nếu bạn không cẩn thận đắc tội anh ta, có lẽ ngay lúc đó biểu hiện của anh ta sẽ vô cùng lịch sự, sẽ không nổi giận với bạn, có thể bạn còn bị sự rộng lượng của anh ta thuyết phục. Đáng tiếc, bạn chờ xem, không được bao lâu, chuyện không tốt sẽ rơi xuống đầu bạn. Bạn sẽ không hoài nghi chuyện này là do vị thiên tài « phong độ lịch sự » kia làm, cũng sẽ không nghi ngờ là do anh ta trả đũa bạn.

Nhớ ngày đó, Worle trăm phương nghìn kế chủ động tiếp cận Hồ Thiên Long, kỳ thật cũng chỉ là bởi vì một chuyện lòng gà vỗ tỏi

Countd1009:

Ặc? Hắn trông xấu lắm sao?

Ánh trắng kinh qua:

Đúng vậy, điển hình của tinh tinh lông hồng.

Hồ Thiên Long nói những câu này đúng là nghĩ một đằng nói một nẻo.

Khóe mắt Worle giật giật, anh là tinh tinh lông hồng? Không phải, dáng người của anh là tiêu chuẩn của người mẫu chân dài rắn chắc, lông cũng màu vàng, không phải tinh tinh lông hồng!

Ánh trắng kinh qua:

Nhưng mà đây không phải vấn đề chủ yếu, quan trọng là cả hai đều là đàn ông. Hai người đàn ông có thể ở cùng nhau sao? Tôi lại không thấy vậy.

Thiếu thư ký phiên dịch, những câu này Worle có một hai chữ không hiểu, nhưng đại khái vẫn hiểu được ý của hắn.

Countd1009:

Sao thế? Cậu kỳ thị đồng tính luyện ái?

Ánh trắng kinh qua:

Không phải thế, đương nhiên tôi không phản đối.

Countd1009:

À? Vậy nếu tôi nói tôi là gay thì sao?

11. Chương 11: Thổ Lộ

Hồ Thiên Long bối rối, hắn chưa từng nghĩ mình sẽ có bạn tốt, hắn chỉ là bạn bình thường. Trong thời gian ngắn hắn không biết nên trả lời thế nào, đành gõ tạm chữ « ha ha » ứng phó.

Ánh trắng kinh qua:

Bạn tốt, chúng ta giữ vững quan hệ hữu nghị bền vững.

countd1009:

Ha ha, không cần sợ, ánh mắt anh đây vẫn cao lắm, không chọn đến cậu đâu.

Ánh trắng kinh qua:

Biến ! Đây là anh không thấy được cái đẹp của tôi.

Tuy rằng chỉ nói vui đùa với nhau nhưng khi thấy countd1009 nói không hứng thú với mình, trong lòng Hồ Thiên Long vẫn có chút khó chịu, buồn bực, bi thương. Hắn còn chưa ghét bỏ anh là đồng tính, countd1009 lại dựa vào cái gì mà ghét hắn ?

countd1009:

Ày, vậy cũng đúng, do tôi chưa thấy cậu, nếu không, cậu gửi một cái ảnh cho anh đây ngắm xem nào ?

Ánh trắng kinh qua:

Xì ! Tôi sợ anh nhất kiến chung tình với tôi !

countd1009:

Ha ha, cậu cứ yên tâm, anh đây đã có người trong lòng. Cậu không có hi vọng đâu.

Tay gõ bàn phím của Hồ Thiên Long run lên. Nếu nói lúc biết countd1009 là gay hấn khiếp sợ, thì giờ hấn như bị sét đánh. Biết được đối phương đã có người thương khiến Hồ Thiên Long tê dại, trong lòng đau xót.

Vậy thì sao chứ ? Tuy rằng từng nghĩ nếu countd1009 là con gái nhất định mình sẽ thích anh. Nhưng hiện tại khi biết anh là đồng tính, hơn nữa đã có người yêu, trong lòng lại xuất hiện cảm giác mất mát và không cam lòng .

Vì sao, người anh ấy thích không phải mình ?

Hồ Thiên Long vào WC rửa mặt một phen, để chính mình tỉnh táo hơn, lắng đọng lại cảm xúc rồi mới quay lại máy tính.

Ánh trăng kinh qua:

Xời ! Ông đây thêm chắc ? Đúng rồi, người anh yêu là người thế nào ?

countd1009:

Rất đặc biệt, tính cách có chút không được tự nhiên, mỗi lần nhìn thấy tôi đều bày ra vẻ mặt không dễ nhìn, lại luôn bày trò muốn gây khó dễ. Nhưng mà tính cách đó tôi lại càng thấy đáng yêu. Lúc tôi phục hồi lại tinh thần, đột nhiên phát hiện tôi đã thích cậu ấy rồi.

Hồ Thiên Long bất giác hừ lạnh một câu: “Anh bị cuồng ngược à, tính cách xấu như vậy có gì đáng yêu?!”

Đồng chí Tiểu Hồ không biết, khi hấn nói những câu này chưa thể nào.

countd1009:

Ngay từ đầu cậu ấy hấn là có ấn tượng không tồi về tôi, lúc thấy tôi còn đỏ mặt. Ha ha, thời này rồi sao còn có tiểu tử ngây thơ như vậy chứ. Đáng tiếc, sau đó tôi lại phạm phải 1 sai lầm của học sinh tiểu học, vì thích cậu ấy nên đùa cậu ấy, kết quả không cẩn thận đắc tội cậu ấy, cậu ấy không muốn để ý tới tôi, còn ấn tượng không tốt về tôi, tự coi tôi thành người xấu, mặc kệ tôi làm gì cậu ấy cũng cảm thấy tôi có âm mưu. Ai, cậu nói xem tôi còn cơ hội sao?

Hồ Thiên Long tự động coi tính cách người trong lòng của countd1009 ác liệt như cơn đờ. Trong lòng gào thét: Cái người như vậy anh còn để ý làm gì? Không phải anh còn có tôi sao?

Nhưng đồng chí Tiểu Hồ của chúng ta rụt rè, to mồm vậy thôi. Nếu hấn thật sự dám mang những gì trong

lòng nói ra hẳn sẽ không là Hồ Thiên Long.

Ánh trắng kinh qua:

Anh là người tốt, tôi tin chỉ cần anh giải thích với cậu ta, biểu hiện thật tốt, ấn tượng của cậu ta về anh nhất định sẽ thay đổi.

Cậu này nói ra đường hoàng, ôn nhu sẵn sóc. Có trời mới biết hiện tại trong lòng cậu trời cho ý trung nhân của countd1009 là kẻ keo kiệt, trăm ngàn lần đừng tha thứ cho anh a. Lại không quên tiếp tục đả kích tính tích cực.

Ánh trắng kinh qua:

Nhưng mà tính cách này rất khó thay đổi, nếu cậu ta không thích đàn ông, không phải anh làm gì cũng vô dụng sao?

Đối phương gửi đến một mặt cười ngây ngô.

countd1009:

Chỉ cần cậu ấy có thể tha thứ cho tôi, cho tôi thêm một cơ hội nữa. Như vậy sau này tôi có thể ở bên cậu ấy, trở thành một người bạn bình thường tôi cũng mãn nguyện.

Hồ Thiên Long khóc ròng, không phải hẳn bị những lời này làm cảm động, mà là tức. Cái tên không có khí chất này, thật sỉ nhục đàn ông mà! Tên kia có gì tốt chứ, đáng để anh ăn nói khép nép, tổn hết tâm can như vậy sao?

countd1009:

Vậy nên tôi có thể hiểu được tâm trạng ghét gã kia của cậu. Có lẽ hẳn cũng không có ý xấu gì với cậu, mà chỉ là hiểu lầm. Sao cậu không cho hẳn một cơ hội, để hiểu thêm về hẳn?

Hồ Thiên Long nghĩ một chút, có lẽ tên ngoại quốc kia cũng có ý tốt thật?

Hắn lắc đầu, pi! Không thể nào!

Ánh trắng kinh qua:

Hắn sao giống anh được? Cái tên kia... tóm lại là tôi không ưa hẳn!

countd1009:

Đây chính là thành kiến. Cậu từng đọc “kiêu hãnh và định kiến” chưa? Có đôi khi, vì kiêu hãnh và định kiến của mình mà người ta bỏ qua mất rất nhiều chuyện đáng quý.

Hồ Thiên Long trầm mặc. Kỳ thật bình tĩnh nghĩ lại, tên ngoại quốc kia quả thật chưa từng làm gì quá đáng với mình. Chỉ là chính hắn nhận định Worle muốn đùa giỡn mình, mà đối phương trêu chọc hắn vài lần càng tổn thương lòng tự trọng của hắn, khiến hắn lúc nào cũng tự nhắc bản thân, trăm vạn lần không được sơ hở, tên kia nhất định có ý xấu, tuyệt đối có ý đồ khác!

Hắn như một con nhím xù lông, dùng gai bảo vệ mình, ngăn cản đối phương tiếp cận mình, hắn cho rằng chỉ như vậy bản thân mới an toàn. Hiện tại bị countd1009 nhắc nhở hắn mới cảm thấy chính mình có chút quá đáng. Có lẽ đối phương thật sự không có ác ý gì.

countd1009:

Đúng rồi, không phải lần trước tôi dạy cậu kẻ sách phản pháo sao, cậu có thể thử tiếp cận ngược lại, thuận tiện thử xem rốt cuộc người này có phải người xấu không.

Ánh trắng kinh qua:

Xời, tôi cần tốn thời gian cho hắn vậy sao?

Tuy rằng nói vậy, nhưng gần như Hồ Thiên Long đã bị anh thuyết phục. Đêm đến, Worle nhận được điện thoại Hồ Thiên Long gọi tới, khoe miệng mỉm cười.

“Vậy nên, bên phía Hướng Dịch chúng tôi cho rằng, muốn mở rộng nên học tập Tâm Lăng, làm...” Worle nhìn người bên cạnh hồn đã về Tây Thiên: “Hồ quản lý?”

Đồng chí Tiểu Hồ thân trong quán ăn tâm để trên mạng, tuy rằng hẹn Worle ăn cơm chiều nhưng trong lòng còn đang nghĩ về chuyện của countd1009. Chính mình chẳng lẽ là gay ẩn, chẳng qua trước kia không biết? Không, không, không, có lẽ vì trao đổi qua câu chữ trên mạng nên hắn mới có tình cảm với countd1009....

“Hồ quản lý? Hồ quản lý!”

“Hả? cái gì?” Hồ Thiên Long rốt cục cũng phục hồi tinh thần.

“Sao vậy? Cơ thể cậu không thoải mái?” Worle quan tâm hỏi.

Hồ Thiên Long xua tay: “Không không, có thể do ngủ không đủ giấc thôi.”

Worle bốn cợt cười nói: “Tối hôm qua làm gì thế? Sao mất hồn vậy?”

Làm gì? Nói thật ra từ tối qua đến sáng hắn chỉ nằm trên giường. Đáng tiếc một đêm trần trọc mãi không ngủ được, trong đầu đều là chuyện của mình và countd1009. Đến cả hiện tại cũng nghĩ đến anh, có những biểu hiện này chẳng lẽ là yêu qua mạng?! Nhưng đối phương là đàn ông, mình sẽ không cứ vậy mà cong chứ?

Worle thấy Hồ Thiên Long lại thất thần, biểu tình còn mang rầu rĩ lạ thường, ngắt lời nói: “Được rồi, mang đồ ăn lên đi, chúng ta không nói chuyệnj công việc đi. Cậu cứ coi như chúng ta là bạn bè, gọi cậu là Hồ quản lý rất xa lạ, tôi có thể gọi cậu là Tiểu Long không?”

Hồ Thiên Long căn bản không nghe anh nói gì, thuận miệng “Ừ” một cái.

Worle cười tươi: “Tiểu Long, cậu cũng đừng gọi tôi là tổng giám gì đó nữa, cứ gọi tôi là Worle đi.”

Hồ Thiên Long lại thuận miệng “Ừ” một câu, rồi ngay sau đó phản ứng lại: “Hả? Anh mới nói gì cơ?”

Worle biết hắn không lưu tâm nghe mình nói, đang định lặp lại một lần, lại bị người khác ngắt lời.

“Ah, đây không phải tổng giám Walker Fei sao? Sao vậy, hẹn hò với tiểu tình nhân à?”

Người vừa nói là một nam thanh niên, dáng vẻ coi như anh tuấn, ăn mặc cũng lịch sự, nhưng mà mặt mày gian xảo mang theo nét ăn chơi trác táng, coi như phá hết nét anh tuấn của gương mặt kia. Quả nhiên, khí chất con người rất quan trọng.

“Vương công tử.” Ngữ khí Worle lãnh đạm lại xa cách.

Người này là Vương Thiên Hạ con của Vương Dịch – tổng tài Hướng Dịch, nhưng là vị nhị thế tử này chỉ là một cái gối thêu hoa, sau lưng người trong công ty đều gọi hắn là: Thiên hạ nhị

12. Chương 12: Giác Mộng Mùa Xuân Kia

Kỳ thật cho đến giờ Vương Thiên Hạ vẫn không ưa Worle. Mặc kệ thế nào, hắn mới là con ruột Vương Dịch, nhưng cha lại không coi trọng mình, ngược lại coi trọng tên quý ngoại quốc này, còn vô cùng nể trọng nữa chứ. Đến cả mấy tên nhân viên quèn cũng gió chiều nào che chiều ấy, không nịnh bợ mình mà lại đi ôm đùi tên kia.

Thiên Hạ Nhị sao có thể không đỏ mắt, làm sao nuốt được cục tức này?

Trong công ty có đồn đại tên quỷ dương này là đồng tính. Hôm nay, anh cùng con thỏ nhỏ đi hẹn hò bị mình bắt gặp, vừa lúc khiến hắn phun ra ác khẩu, càng không nói được gì sạch sẽ: “Sở thích của tổng giám Walker Fei quả là đặc biệt nha, một người đàn ông hoàn hảo đi “làm” phụ nữ không muốn, thế mà lại thích “làm” cửa sau của đàn ông? Chắc chắn, anh nên cẩn thận, không chừng mắc bệnh kỳ quái, nghe nói gay dễ bị AIDS lắm.”

Ánh mắt Hồ Thiên Long giật giật, ý của tên khốn này là mình bị Walker Fei “làm” cửa sau? Hắn tức đến đỏ mặt.

Worle cũng không phản ứng, cứ như đang xem một trò khôi hài. Dù sao Vương Thiên Hạ cũng là một người đàn ông chứ? Sao như mấy bà thím cãi nhau ở đây, không thấy mặt mặt xấu hổ sao? Thật sự là người không như tên, khó trách Vương Dịch không trọng dụng hắn.

Thiên Hạ Nhị liếc mắt nhìn Hồ Thiên Long một cái: “Tôi bảo này, tổng giám Walker Fei, ánh mắt của anh thật có vấn đề, dù tìm đàn ông cũng phải tìm người trông được một chút chứ. Người thế này, ngoại trừ mặt trắng một chút, mũi nhỏ mắt nhỏ, nhìn thật không hứng.” Nhưng mà nói đi phải nói lại, người này trông có chút quen.

Đương nhiên là quen rồi, Vương Dịch và Hồ Sư có một đoạn nghiệt duyên kéo dài mấy chục năm, cái gì hai người cũng so với nhau, cái gì cũng phải tranh. Từ sau khi Uyển Mỹ lập gia đình, hai người cũng lấy vợ, sinh con. Ngay cả tên con cũng mang theo dã tâm, một người là Thiên Long, một người là Thiên Hạ. Chỉ tiếc hai đứa con cũng không có tiền đồ như họ mong muốn.

Hồ Thiên Long và Vương Thiên Hạ cùng tuổi, lúc còn nhỏ hai người từng gặp nhau trong buổi họp phụ huynh, nhưng sau đó Vương Thiên Hạ bị cha hắn đưa ra nước ngoài học, mãi đến khi tốt nghiệp mới về nước. Hai mươi năm không gặp, đương nhiên không thể nhận ra ngay.

Lúc này Hồ Thiên Long hoàn toàn bị chọc giận, chẳng những nói mình bị đàn ông làm, còn chê mình xấu? Hắn đập xuống bàn một cái, định đứng lên mắng to thì nghe thấy “Bốp” một tiếng. Nhìn lại, thì ra là Worle đập bát xuống bàn.

Nét cười trên mặt Worle đã không thấy, mặt trầm xuống: “Cậu Vương, tôi cùng Hồ quản lý đang nói chuyện công việc. Đây là nơi công cộng, nếu chúng tôi thật sự làm chuyện không thể cho người khác biết chúng tôi sẽ chọn chỗ này sao? Tôi thì không sao nhưng những lời hồ ngôn loạn ngữ của cậu gây tổn hại đến danh dự của Hồ quản lý, bất cứ lúc nào chúng tôi cũng có thể kiện cậu tội phỉ báng, ở đây nhiều người như vậy, đều có thể làm chứng cho chúng tôi.”

Vương Thiên Hạ nhìn xung quanh, quả nhiên mọi người đều nhìn bọn hắn chằm chằm.

Worle biết hắn đã sợ, lại lửa cháy đổ thêm dầu nói thêm: “Nếu chuyện này truyền ra ngoài, chẳng những gây tổn hại đến danh dự của cậu mà hình tượng của Vương Dịch cũng bị tổn hại, cậu nên nghĩ một chút. Còn nữa, đây là quản lý Hồ Thiên Long, là đại biểu của bên Sư Hồ, nếu vì những lời cậu nói mà gây ra hiềm khích khi hợp tác, hậu quả cậu không gánh nổi đâu. Hạng mục này quan trọng thế nào, tôi nghĩ cậu biết rõ.”

Vương Thiên Hạ biết chính mình không thể chiếm được tiện nghi trước tên hồ ly này, hần xoay người, muốn rời đi.

Worle lại ở phía sau bổ thêm một câu: “Còn nữa, cậu Vương, tôi khuyên cậu nên đi kiểm tra thị lực một chút. Về ngoài Hồ quản lý tuần tú lịch sự, vậy mà cậu lại nói cậu ấy không được lắm? Tôi thấy nếu không phải thị lực cậu có vấn đề thì là cậu ghen tị với cậu ấy.”

Thiên hạ Nhị cảm giận quay lại trừng mắt Worle một cái: “Tên nhóc ngươi đừng kiêu ngạo, chờ đó!” Nói xong, mặt xám xịt rời đi.

Hồ Thiên Long lại bối rối, hần không nghĩ thế mà Worle lại nói giúp mình. Ngay từ đầu lúc tên Vương công tử đi vào chằm chọc nói khích hần còn tưởng do Worle an bài, cùng tên kia muốn hạ nhục mình chứ.

Sau đó Worle giáo huấn tên kia, Hồ Thiên Long cũng chỉ cho rằng anh ta nhịn không được mà thôi, không ngờ sau đó còn xả giận cho mình, lại nói mình tuần tú lịch sự nữa/

Hồ Thiên Long lớn như vậy, cùng lắm cũng chỉ được khen đáng yêu. Sau khi trưởng thành, đối tác của Hồ Sưu dù muốn nịnh nọt ba hần cũng chỉ trực tiếp nói hần một câu “Có tiền đồ nha.” “Hồ phụ vô khuyến tử.” này nọ. Dần dần, hần cũng cảm thấy tự ti với vẻ ngoài của mình.

Không ngờ thế mà hôm nay lại nghe được Worle khen mình, Hồ Thiên Long đúng là thụ sủng nhược kinh, mặt cũng đỏ bừng.

Worle thấy phép nịnh bợ có hiệu quả, lại nhiệt tình ca ngợi đồng chí Tiểu Hồ một vòng, từ đầu đến chân, từ trong ra ngoài đúng là coi hần như một người hoàn hảo, nâng lên trời. Thật ra trong lòng Worle lại cảm tạ Thiên Hạ Nhị.

Hồ Thiên Long trừng mắt nhìn Worle một cái: “Xì! Nói bậy bạ gì đó? Không phải tôi không biết bản thân mình.” Tuy rằng miệng nhưng trên mặt đỏ bừng, khóe miệng cũng không nhịn được cong lên, ai cũng nhìn thấy tâm tình hần rất tốt.

Worle rèn sắt khi còn nóng, mời Hồ Thiên Long đến nhà mình chơi, nói đang viết một software mới cần Hồ Thiên Long chỉ điểm. Hồ Thiên Long lo lắng một hồi, nhớ đến lời countd1009 nói, kiêu hãnh và định kiến đôi khi sẽ khiến người ta bỏ qua rất nhiều chuyện đáng quý. Nếu không cho đối phương cơ hội có lẽ cả đời sẽ mãi hiểu lầm. Cuối cùng, hần gật đầu đồng ý. Tuy rằng với năng lực của Worle có lẽ cũng không cần mình chỉ điểm.

Đến chỗ Worle ở, Hồ Thiên Long thật không ngờ trong phòng lại có rất nhiều CD trò chơi, còn kín cả giá sách truyện tranh, tiểu thuyết, tất cả lớn nhỏ muôn màu. Một người đàn ông vẻ ngoài tinh anh thế này, không ngờ lại là một trạch nam!

Hai người tìm được chủ đề chung, ngồi chơi trò chơi đến giờ cơm chiều, gọi đồ ăn ở ngoài, vừa ăn lại vừa chơi. Mãi tới lúc gần 12 giờ, Hồ Thiên Long mới ra về. Một ngày này có thể nói là cả chủ và khách đều vui!

Tuy rằng đã muộn rồi, Hồ Thiên Long vẫn onl qq, muốn chia sẻ tâm tình hiện tại với countd1009 một chút. Login xong gọi vài lần, xác định đối phương không phản ứng, hẳn là đã ngủ, hẳn thả lỏng tâm tình đang loạn.

Ánh trăng kinh qua:

Hôm nay tôi gặp người kia. Trên đường có tên quỷ đáng ghét phá ngang, không ngờ tên kia sẽ bênh vực tôi, càng không ngờ chính là hắc thể mà cũng là một trạch nam! Hắc ta có đồ của Lilith đấy, ày, lúc đó quên chụp ảnh, nếu không có thể cho anh xem. Cam đoan anh thấy cũng phải thêm thưởng.

Ánh trăng kinh qua:

Có lẽ anh nói đúng, không nên tự nhận định bản chất tốt xấu của một người, như vậy là không được.

Ánh trăng kinh qua:

Có thể, anh ta thật sự không phải người xấu, hoặc là, chúng tôi có thể trở thành bạn bè.

Hồ Thiên Long tự mình lầm nhảm một đồng, đối phương thủy chung không đáp lại. Nhưng là lúc này phần lớn mọi người đều đã ngủ nên hắc không để ý. Như vậy ngược lại lại tốt, nếu đối phương đáp lại có lẽ hắc không dám không biết xấu hổ mà nói hết lòng mình.

Đêm nay, Hồ Thiên Long nằm mộng. Chính xác mà nói là một giấc mộng xuân. Mà đối tượng trong đó là countd1009! Càng không thể tin được là countd1009 lại mang gương mặt của Worle.

Sau khi tỉnh dậy, Hồ Thiên Long vừa kinh ngạc vừa sợ hãi, nửa là hưng phấn mà tỉnh lại. Sờ đũng quần, sờ sờ! Thế mà lại... hắc vừa thẹn vừa giận, lại nhin không được nghĩ về nó.

Ngoài cửa sổ, mèo hoang gọi xuân cả đêm....

13. Chương 13: Rung Động

Ngày hôm sau Hồ Thiên Long login, lập tức nhận được tin nhắn của countd1009.

countd1009:

Vậy không phải rất tốt sao? chúc mừng cậu, tri kỷ khó tìm đó.

Ánh trăng kinh qua:

Xì! Tôi chỉ nhận thức anh ta cũng là trạch nam thôi, tri kỷ gì chứ?

Trong lòng Hồ Thiên Long chen thêm một câu: Muốn nói tới tri kỷ thì cũng phải là anh. Đương nhiên với tính cách không được tự nhiên của đồng chí Tiểu Hồ, lời như vậy hẳn không nói được, chỉ có thể ghen trong lòng.

countd1009:

Rồi rồi rồi, Còn chưa xứng để đại hiệp Ôn Đế của chúng ta coi như tri kỷ.

Ánh trăng kinh qua:

Sát! Nói ít thôi! Đúng rồi, anh và người trong lòng kia thế nào?

Đối phương gửi một mặt cười, xem ra tâm tình không tệ.

countd1009:

Ừ, tiến triển không tồi. Dường như đối phương thay đổi cái nhìn về tôi.

Đây vốn là tin tức tốt, nhưng Hồ Thiên Long lại không có cách nào cao hứng nổi, chỉ cảm thấy trong lòng vô cùng chua xót, rầu rĩ. Chẳng lẽ, hẳn thật sự thích countd1009? Lại liên tưởng đến giấc mộng xuân đêm qua, hẳn không thể không nhìn thẳng vào vấn đề này.

Đồng chí Tiểu Hồ là một trạch nam, cùng lắm cũng chỉ ở nhà chơi trò chơi, cùng lắm là nói là một trạch nam có kỹ thuật, không phải là một trạch nữ xinh đẹp nên đối với tình cảm cũng không có nhiều hứng thú. Lúc trưởng thành cũng chỉ mộng xuân hai ba lần. Không ngờ hiện tại đã qua thời kỳ này thế mà còn mộng xuân, càng dọa người chính là đó là một giấc mộng xuân “hỗ động” đồng tính...

“Tinggg” Hồ Thiên Long nghĩ đến thất thần, đột nhiên bị tiếng ting trên gọi thoại trên qq gọi tỉnh, theo bản năng từ chối. Nhưng sau đó, hẳn lại hối hận. Trên thực tế hẳn cũng muốn nghe giọng countd1009. Thậm chí muốn tiến thêm một bước, gặp mặt ngoài đời. Vì thế, hẳn nhún nhó một hồi, gửi yêu cầu gọi thoại.

Không ngờ, lúc này đến lượt đối phương từ chối hẳn.

countd1009:

Hắc, tôi chỉ muốn xem cậu còn ở đó không, nửa ngày cũng không trả lời. Chiều này là học theo cậu.

Hồ Thiên Long nhìn khung đối thoại, kéo chuột lên trên nhìn, quả nhiên toàn là tin nhắn countd1009 gửi tới.

Hồ Thiên Long khó tránh khỏi cảm thấy mất mát, mất mát qua đi lại cảm thấy nam kham cùng xấu hổ. Cái đệt! Thì ra chỉ là tự mình đa tình! Hắc đóng cửa sổ chat, logout.

Liên tục vài ngày, Hồ Thiên Long vẫn không lên mạng. Chuyện này đối với một trạch nam như hắc mà nói đúng là chuyện kinh thiên động địa!

Hắc không biết nên đối mặt với countd1009 thế nào, chỉ cần nghĩ đến anh và Worle, Hồ Thiên Long liền nhin không được đỡ mặt, sau đó lại nghĩ miên man, hậu quả trực tiếp chính là ban ngày ban mặt hắc nhin không được mà “vận động quay tay”.

Hôm đó, Hồ Thiên Long vừa cùng tay phải “tiến hành trao đổi thân mật” thì thư ký gọi điện thoại nội tuyến tới: “Hồ quản lý, có tiên sinh muốn nói chuyện với ngài. Anh ta nói, ngài biết anh ta, hôm qua hai người mới gặp nhau ở khách sạn.”

Hồ Thiên Long tưởng Worle gọi điện, miệng lầm bầm: “Làm cái quỷ gì vậy, thần thần bí bí.” Một mặt lại nhin không được tim đập mạnh, phân phó thư ký: “Gọi vào đi.”

“Được rồi, cậu Vương, cậu hẹn tôi tới đây rồi cuộc có chuyện gì?” Worle bị Vương Thiên Hạ hẹn đến sân thượng trong công ty, nói có việc thương nghị với anh. Worle biết hắc vẫn không ưa mình, cũng biết hắc nhất định sẽ kiểm tra gì đó đối phó với mình, nhưng Worle không để vào mắt.

“Hừ, tổng giám Walker Fei, tôi nghĩ anh nhất định cảm thấy hứng thú, tôi nghe thư ký của anh nói một chuyện rất thú vị.” Thiên Hạ Nhị lộ biểu tình đắc ý. Tên quỷ ngoại quốc, người cứ kiêu ngạo đi, cứ kiêu ngạo nốt đi.

“Hả? Vậy sao?” Worle không để ý lắm.

“Tôi nghe nói anh và con trai của Hồ Sư là Hồ Thiên Long là bạn trên mạng, nhưng anh vẫn không cho cậu ta biết thân phận thật của anh. Vậy không được đâu, các người là quan hệ hợp tác, sao có thể giấu diếm đối phương? Anh định lừa cậu ta sao?” Thiên Hạ Nhị cười đắc ý.

Thật ra Worle có chút giật mình, hắc điều tra được đến cả chuyện này. Nhưng là biểu hiện ra ngoài rất trấn định, cười cười nói: “Cậu Vương thật quan tâm tôi. Nhưng mà đây là việc tư của tôi, không cần cậu lo lắng.”

“Không hắc. Nếu anh không tự động rời khỏi hạng mục này, tôi sẽ đem chuyện này nói với Hồ Thiên Long, anh thấy thế nào?” Vương Thiên Hạ một vẻ tiểu nhân đắc ý.

Worle cười nhạo, người này cũng thật ngây thơ, nghĩ đây là trẻ con lên ba tranh nhau đồ chơi sao? Mi không cho ta, ta đi nói với cô giáo, nói người cướp của ta.

Nhưng mà Worle lại nói: “Có thể, tôi tình nguyện rời khỏi hạng mục này. Nhưng mà không phải vì uy hiếp của cậu, cho dù cậu nói với hần tôi cũng không sao, tôi đã định tự nói ra, không cần cậu Vương giúp đỡ. A, đúng rồi, tiện đây nhắc luôn, không phải tôi đùa cợt hần, chỉ là thời cơ chưa tới mà thôi.” Dù sao hần về Trung cũng chỉ để thực hiện kế hoạch đó, mà kết hoạch này đã tạm hoàn thành không cần tiếp tục nữa.

Nghe Worle thật sự đồng ý vì Hồ Thiên Long mà từ bỏ hạng mục này, Vương Thiên Hạ ngược lại sợ ngây người. Ngay từ đầu hần không nghĩ Worle sẽ vì chuyện lông gà vỏ tỏi này mà bỏ hạng mục. Hần làm vậy chẳng qua vì muốn châm ngòi quan hệ giữa Worle và Hồ Thiên Long mà thôi. Vì hần đã hẹn Hồ Thiên Long tới đây, lúc này, Hồ Thiên Long đang ở sau cửa nghe bọn hần nói chuyện.

Nghe được Worle thế nhưng thật sự đáp ứng vì Hồ Thiên Long buông tha cho này hạng mục, vương thiên hạ ngược lại sợ ngây người. Hần theo ngay từ đầu sẽ không nghĩ tới Worle hội thật sự vì loại này lông gà vỏ tỏi việc nhỏ mà buông tha cho như thế khổng lồ hạng mục. Hần làm như vậy chẳng qua là muốn yếu châm ngòi Worle cùng Hồ Thiên Long hợp tác quan hệ mà thôi. Bởi vì hần hẹn Hồ Thiên Long đi lên, lúc này, Hồ Thiên Long đang ở thiên thai phía sau cửa nghe lén bọn họ nói chuyện.

Hồ Thiên Long đá văng cửa, kéo áo Worle lên: “Đầu anh bị hỏng rồi af? Hay là đập đầu vào nhà tắm mất trí rồi? Vì chuyện nhảm chán này mà buông bỏ hạng mục của chúng ta?”

Worle không nghĩ tới Thiên Hạ Nhị lại tặng cho mình một cái “kinh hỉ” lớn đến vậy, anh đối với sự xuất hiện của Hồ Thiên Long có chút giật mình, nhưng kinh ngạc hơn chính là phản ứng của hần. Anh hỏi: “Cậu không ngại tôi nói với cậu tôi chính là countd1009?”

Khí thế Hồ Thiên Long nhất thời sụt xuống, nhưng mà hai tay vẫn giữ áo Worle, đảo mắt sang hướng khác, có chút không được tự nhiên nói: “Thật ra, tôi cũng sớm đoán được.”

Câu này không hoàn toàn là giả, từ lần trước mộng xuân, trong một hần đặt hình ảnh countd1009 và Worle nhập vào nhau, sau đó hần nghĩ rốt cuộc hai người kia có quan hệ gì? Sao mình lại kết hợp hai người làm một?

Đều nói giấc mơ là phản ánh của tiềm thức, hần thừa nhận mình động tâm với countd1009, nhưng vì sao countd1009 lại mang hình ảnh Worle? Chẳng lẽ trong tiềm thức mình cũng thích Worle? Hay là nói hần thích vẻ ngoài của Worle...

Từ đó về sau, mỗi khi hần thấy điện thoại của Worle, hoặc nghe người khác nhắc đến tên Worle, tim hần nhin không được mà đập rộn.

14. Chương 14: Xem Cậu Trốn Chỗ Nào

Thế này là thế nào? Hấn thừa nhận, từ rất lâu trước đây Worle đã là thần tượng của mình, chính mình vẫn rất có hảo cảm với hấn. Sau đó vì sự kiện trong WC nghe anh nói chuyện với Vương Dịch hình tượng mới tan biến. Hiện tại đã bỏ thành kiến, chính mình lại tìm về cảm giác sùng bái trước đây. Nhưng bản thân vừa hết ghét liền nhảy một phát sang thích sao? Có phải quá nhanh không? Không! Phương diện này nhất định phải có nguyên nhân gì đó! Hấn cảm giác được cái gì, rồi lại không rõ thứ đó là gì.

Cho nên, hấn bắt đầu lật lại nhật ký trò chuyện giữa mình và countd1009. Cuối cùng, hấn phát hiện người trong lòng của countd1009 được miêu tả giống y mình. Mà chính mình gỡ bỏ hiểu lầm với Worle thì cũng là lúc countd1009 và người kia có tiến triển.

Tất cả chỉ là trùng hợp ư? Hồ Thiên Long nhin không được bắt đầu ảo tưởng nếu countd1009 chính là Worle thì sao? Không thể nghi ngờ, hấn thích countd1009, khi biết anh là đồng tính không sợ hãi, cũng không ngăn được ái mộ và thưởng thức với anh. Vậy mình cũng thích Worle sao?

Vấn đề này làm hấn đau đầu đầu một trận, hấn thậm chí không rảnh truy cứu lý do vì sao đối phương che giấu mình mà làm vậy.

Worle là người nhanh nhạy, dựa vào biểu tình của Hồ Thiên Long có thể đoán được đại khái: “Cậu không giận?”

Hồ Thiên Long trừng mắt nhìn anh một cái: “Ai nói tôi không tức giận?” Vì chứng minh lời mình là thật, hấn buông áo Worle ra, đâm một quyền vào bụng đối phương. Đáng tiếc lực đạo không đủ, so với lời nói không cân xứng.

Worle cầm tay Hồ Thiên Long, thuận thế kéo hấn vào trong lòng: “Có phải tôi đã nghĩ đúng rồi không? Thân ái, thật ra em thích tôi rồi?”

Hồ Thiên Long dùng sức giãy ra khỏi cái ôm của Worle, lúc này một cú đâm hàng thật giá thật rơi vào bụng anh: “Ai thích anh! Chán sống à!”

Worle ngã trên mặt đất, dường như rất đau. Hồ Thiên Long nhìn nửa ngày, phát hiện anh không cử động, lại bắt đầu lo lắng, vội ngồi xuống hỏi: “Này, anh không sao chứ?”

Worle xoay người, bổ nhào lên người Hồ Thiên Long, áp đảo hấn: “Ha, thân ái, đừng chối nữa, kỳ thật em thích tôi rồi...”

Tay chân Hồ Thiên Long muốn đẩy “quả núi lớn” trên người ra, nhưng hữu tâm vô lực, hấn đành cứng miệng nói: “Điên à! Ai thích anh? Dựa vào cái gì muốn tôi thích anh?!”

Worle trộm hôn Hồ Thiên Long một cái, nhân lúc hấn ngây người quên phản kháng khiêng hấn lên, cuồng vọng tuyên bố: “Chỉ bằng bốn đại gia coi trọng em, em muốn không thích tôi cũng không được!”

Vẫn bị bỏ quên ở một bên nhìn hai người tán gẫu, Vương Thiên Hạ bất mãn kháng nghị: “Này! Đồ đồng tính, ghê tởm chết người!”

Worle không quay đầu lại khiêng Hồ Thiên Long xuống lầu, chỉ vút lại cho hắn một câu: “Nếu thân ái của tôi đã biết chuyện này, trên tay cậu không còn nhược điểm của tôi nữa, nên tôi không rời khỏi hạng mục này, khiến cậu thất vọng rồi.”

Thiên Hạ Nhị hỗn hển: “Cái gì? Cái tên đồng tính lật lọng! Tôi phải công bố chuyện của anh và Hồ Thiên Long với cả công ty!”

Worle nhún vai: “Cứ tự nhiên, hiện tại tôi ước có thể nói với toàn thế giới chúng tôi là một đôi.” Nói xong anh néo mông Hồ Thiên Long một chút: “Biến giả thành thật, xem em còn làm thế nào được.”

Hồ Thiên Long muốn cắn vào lưng anh, nhưng lại cắn phải áo khoác cao cấp: “Anh thì không sao rồi, còn cha tôi làm sao đây?!”

Worle cười chắc thắng: “Đơn giản, tôi bán thân đổi lấy giấc ngủ cả đời của ông ta.”

Thật lâu về sau, một ngày Hồ Thiên Long nằm trên đùi Worle chơi trò chơi, hắn đột nhiên nghĩ tới một chuyện: “Anh nói anh vì tôi mà tới Thiên triều? Vì sao vậy? Đừng nói là anh đối với tôi nhất kiến chung tình nha?” Đùa sao, hắn có thể khẳng định trước đây chính mình chưa từng gặp Worle.

Worle muốn trốn tránh đề tài này: “Thân ái, nhân vật của em sắp chết rồi kìa.”

Phản ứng này lại càng khơi dậy hứng thú của Hồ Thiên Long, hắn vút trò chơi sang một bên, tiếp tục truy vấn: “Đừng hòng đánh lạc hướng đề tài, nói!”

Worle thấy chiến thuật thái cực không hiệu quả đành phải nói thật: “Được rồi, thật ra tôi thích tiểu thuyết của Đinh Nhất Xuyên, nhưng lần nào cũng là em cướp được tem, tôi vô cùng không phục. Nên tôi sinh ra oán niệm với windyprotty, tôi không phục... thân ái này, tôi là nói cái ID windyprotty, không phải nói em...”

Hồ Thiên Long không nói gì, người này có phải có lúc cũng ngây thơ quá không? Chỉ vì cái nguyên nhân nhàm chán như vậy, muốn trả thù nên ngàn dặm xa xôi chạy tới Thiên triều? Hắn cắn một ngụm trên đùi anh: “Thiếu! Anh lợi hại như vậy, khẳng định tìm được IP ẩn của tôi, sau đó truy ra thân phận của tôi. Đừng nói anh vào Hướng Dịch chỉ là trùng hợp!”

Worle bất đắc dĩ: “Thân ái, em cũng quá đề cao tôi rồi. Tôi chỉ tra ra em là người của Intel, tôi gia nhập Hướng Dịch đúng là trùng hợp. Nhưng mà sau đó tán gẫu với em không bao lâu thì phát hiện ra em là windyprotty.”

Giờ nghĩ lại Hồ Thiên Long vẫn bức: “Cái tên này, biết thân phận của tôi sớm vậy, thế mà còn đùa giỡn tôi!”

Nói xong, vừa tức vừa giận cắn một ngụm nữa vào đùi đối phương: “Đúng rồi, anh thật sự là wow? Nhưng mà, tôi nhớ rõ mấy lần lúc chúng ta gặp mặt, wow vẫn onl mà.”

Quần tây Worle nhìn qua nham nhở như bị chó cắn, con chó đó cắn xong lại thuận tiện gối đầu lên đùi mình: “Trên thực tế, wow là ID của toàn bộ người trẻ trong gia tộc Bạo Phong của chúng tôi. Ngay từ đầu là từ tôi đăng ký, cho nên dùng tên viết tắt của tôi, sau đó toàn bộ gia tộc thường xuyên lấy dùng. Chỉ cần muốn nói gì trên diễn đàn hacker hoặc khiêu chiến người khác đều dùng nick này. Nhưng mà sau khi tôi làm admin thì nick này là tôi dùng.

Dường như Hồ Thiên Long vẫn chưa vừa ý: “Thì ra anh còn gạt tôi nhiều như vậy. Nói, anh còn cái gì chưa khai báo nữa?”

Worle suy nghĩ một chút: “À, thật ra còn một chuyện.”

Hồ Thiên Long ngồi dậy: “Có thật?! Mau! Thành thật khai báo!”

Worle cười cắn môi Hồ Thiên Long một cái mới nói: “Em còn nhớ nick “Đánh rơi tinh hoa” không?”

Sao Hồ Thiên Long có thể không nhớ chứ? Nếu không phải do cái tên Đánh Rơi Tinh Hoa kia, chính mình cũng sẽ không bị gọi là dì cả lâu như vậy... chờ chút. Hồ Thiên Long đột nhiên nghĩ ra cái gì đó: “Đừng nói với tôi anh chính là Đánh Rơi Tinh Hoa?!” Rốt cuộc người này có bao nhiêu cái nick vậy?!

Worle cười gật đầu, thừa nhận thật rõ ràng.

Hồ Thiên Long bưng tỉnh đại ngộ, lúc ấy là do Đánh Rơi Tinh Hoa chỉ điểm mình mới tìm được bình luận của countd1009, cũng bắt đầu hứng thú với người này. Tên Worle giảo hoạt này, rốt cuộc thiết hạ bao nhiêu cái bẫy để mình rơi xuống ?

Tay Worle bắt đầu không thành thật :“Thân ái, không còn sớm nữa, người Thiên triều không phải có câu đêm xuân một khắc đáng giá ngàn vàng sao ? Chúng ta không thể lãng phí”

Hồ Thiên Long chụp một cái gối lên mặt Worle, đuổi anh ra khỏi phòng : “ Không lãng phí, dù sao anh «phân thân » nhiều như vậy, công việc chắc chắn bận rộn. Đêm nay cứ ra ngoài mà xã giao đi.!”

Worle đập cửa phòng : “Thân ái, tôi sai lầm ~ cho tôi vào đi mà ~”

Đinh Nhất Xuyên cùng người yêu Mục Tử Văn ân ái đến Thụy Điển thăm người thân kiêm hưởng tuần trăng mật trở về, chỉ thấy biên tập Thiệu Vinh ngồi xồm ngoài cửa chờ hắn.

Trên mặt Thiệu Vinh nước mắt nước mũi nhào vào trên người hắn:“Đinh đại thần a, anh đã quay về rồi ! Hố của anh đã hơn hai tháng không lấp rồi ! Tôi sắp chết đói.....”

Mục Tử Văn quay đầu nhìn người yêu mình: “Trước lúc đi Thụy Điển, không phải anh nói đã lấp hố xong rồi sao ? ”

Đinh Nhất Xuyên giả ngu nhìn đường nhìn xe: “Tôi quên”

Thiệu Vinh biết hiện tại có người làm chỗ dựa cho mình, lên án Đinh Nhất Xuyên: “Đinh đại thần lại đào hố, lần này vút đó gần ba tháng, tiếng oán than của độc giả vang dội trời đất.....”

Đinh Nhất Xuyên khẳng định: “Không đâu. Tôi nói với bọn họ tôi bị hack, họ chỉ biến oán tên hacker không tồn tại kia.. Ha ha, ta thật sự là thiên tài a!”

Mục Tử Văn đau đầu, chính mình sao lại đi yêu cái tên « Đinh tiện tiện » này vậy ?

[Hoàn]

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/a-trach-co-tinh-lien-manh>